

Euroopan unionin virallinen lehti



Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

 55. vuosikerta
 11. tammikuuta 2012

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
II <i>Tiedonannot</i>		

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan komissio

2012/C 8/01	SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen – Tapaukset, joita komissio ei vastusta ⁽¹⁾	1
2012/C 8/02	Komission tiedonanto Euroopan unionin valtiontukisääntöjen soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta myönnettävään korvaukseen ⁽²⁾	4
2012/C 8/03	Komission tiedonanto – Julkisesta palvelusta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevat Euroopan unionin puitteet (2011) ⁽²⁾	15
2012/C 8/04	Komission tiedonanto – Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseen myönnettävästä vähämerkityksisestä tuesta annettavan komission asetuseronnoksen sisällön hyväksymisestä ⁽²⁾	23

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan komissio

2012/C 8/05	Euron kurssi	28
-------------	--------------------	----

FI
**Hinta:
3 EUR**

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvia tuotteita lukuun ottamatta
⁽²⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

2012/C 8/06	Ilmoitus Euroopan unionin hyvän käytännön oppaista	29
-------------	--	----

JÄSENVALTIOIDEN TIEDOTTEET

2012/C 8/07	Jäsenvaltioiden toimittama tiivistelmä EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta kalastustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen annetun komission asetuksen (EY) N:o 736/2008 mukaisesti myönnettystä valtiontuesta ⁽¹⁾	30
2012/C 8/08	Hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/22/EY 3 artiklan 2 kohdan mukainen Alankomaiden kuningaskunnan talous-, maatalous- ja innovaatioministerin tiedonanto	31
2012/C 8/09	Hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/22/EY 3 artiklan 2 kohdan mukainen Alankomaiden kuningaskunnan talous-, maatalous- ja innovaatioministerin tiedonanto	32
2012/C 8/10	Hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/22/EY 3 artiklan 2 kohdan mukainen Alankomaiden kuningaskunnan talous-, maatalous- ja innovaatioministerin tiedonanto	33
2012/C 8/11	Hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/22/EY 3 artiklan 2 kohdan mukainen Alankomaiden kuningaskunnan talous-, maatalous- ja innovaatioministerin tiedonanto	34
2012/C 8/12	Jäsenvaltion toimittamat tiedot EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta kalastustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen annetun komission asetuksen (EY) N:o 736/2008 mukaisesti myönnettystä valtiontuesta ⁽¹⁾	35



⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN KOMISSIO

SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen

Tapaukset, joita komissio ei vastusta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvia tuotteita lukuun ottamatta)

(2012/C 8/01)

Päätöksen tekopäivä	25.7.2011	
Valtion tuen viitenumero	SA.32705 (11/N)	
Jäsenvaltio	Unkari	
Alue	—	—
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Agrár-erdészeti rendszerek kialakítása – EMVA (1698/2005/EK 44. cikk)	
Oikeusperusta	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az agrár-erdészeti rendszerek mezőgazdasági földterületeken történő első létrehozásához nyújtandó támogatás igénybevételének részletes szabályairól” szóló 46/2009. (IV. 16.) FVM rendelet	
Toimenpidetyyppi	Ohjelma	—
Tarkoitus	Maaseudun kehittäminen (AGRI), Metsätalous, Metsätalous	
Tuen muoto	Suora avustus	
Talousarvio	Kokonaistalousarvio: 413 HUF (miljoonaa) Vuotuinen talousarvio: 137,67 HUF (miljoonaa)	
Tuen intensiteetti	80 %	
Kesto	31.12.2013 saakka	
Toimiala	Marjojen, pähkinöiden ja muiden puissa ja pensaissa kasvavien hedelmien viljely, Yhdistetty kasvinviljely ja kotieläintalous (sekatilat)	
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY	
Muita tietoja	—	

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Päätöksen tekopäivä	25.7.2011	
Valtion tuen viitenumero	SA.32706 (11/N)	
Jäsenvaltio	Unkari	
Alue	—	—
Nimike (ja/tai tuensaajaryityksen nimi)	Erdő-környezetvédelmi intézkedések – EMVA (1698/2005/EK 47. cikk)	
Oikeusperusta	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az erdő-környezetvédelmi intézkedésekhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről” szóló 124/2009. (IX. 24.) FVM rendelet	
Toimenpidetyyppi	Ohjelma	—
Tarkoitus	Maaseudun kehittäminen (AGRI), Metsätalous, Ympäristönsuojelu	
Tuen muoto	Suora avustus	
Talousarvio	Kokonaistalousarvio: 21 241,40 HUF (miljoonaa) Vuotuinen talousarvio: 7,08 HUF (miljoonaa)	
Tuen intensiteetti	100 %	
Kesto	31.12.2013 saakka	
Toimiala	Metsänhoito	
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY	
Muita tietoja	—	

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Päätöksen tekopäivä	18.10.2011	
Valtion tuen viitenumero	SA.32707 (11/N)	
Jäsenvaltio	Unkari	
Alue	—	—
Nimike (ja/tai tuensaajaryityksen nimi)	Nem termelő beruházások erdőterületen – erdőszerkezet átalakítása – EMVA (1698/2005/EK 49. cikk)	
Oikeusperusta	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az erdőszerkezet átalakításához nyújtandó támogatások részletes feltételeiről” szóló 139/2009. (X. 22.) FVM rendelet	
Toimenpidetyyppi	Ohjelma	—
Tarkoitus	Metsätalous, Ympäristönsuojelu	
Tuen muoto	Suora avustus	
Talousarvio	Kokonaistalousarvio: 11 034 HUF (miljoonaa)	

Tuen intensiteetti	100 %
Kesto	31.12.2013 saakka
Toimiala	Metsänhoito
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Päätöksen tekopäivä	29.7.2011
Valtion tuen viitenumero	SA.32709 (11/N)
Jäsenvaltio	Unkari
Alue	—
Nimike (ja/tai tuensaajaryityksen nimi)	Mezőgazdasági területek első erdősítése – EMVA (1698/2005/EK 43. cikk)
Oikeusperusta	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgazdasági területek erdősítéséhez nyújtandó támogatás igénybevételének részletes szabályairól” szóló 88/2007. (VIII. 17.) FVM rendelet
Toimenpidetyyppi	Ohjelma
Tarkoitus	Maaseudun kehittäminen (AGRI), Metsätalous
Tuen muoto	Suora avustus
Talousarvio	Kokonaistalousarvio: 40 879,19 HUF (miljoonaa) Vuotuinen talousarvio: 13 262,39 HUF (miljoonaa)
Tuen intensiteetti	80 %
Kesto	31.12.2013 saakka
Toimiala	Metsänhoito
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Komission tiedonanto Euroopan unionin valtioneuvostojen soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta myönnettävään korvaukseen

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2012/C 8/02)

1. TIEDONANNON TARKOITUS JA SOVELTAMISALA

1. Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät palvelut perustuvat Euroopan unionin yhteisiin arvoihin ja niillä on keskeinen asema sosiaalisen ja alueellisen koheesion edistämiseksi. Unionin ja jäsenvaltioiden on toimivaltansa rajoissa huolehdittava siitä, että nämä palvelut toimivat sellaisten periaatteiden ja edellytysten pohjalta, että ne pystyvät täyttämään tehtävänsä.
2. Julkiset tai yksityiset yritykset ⁽¹⁾ voivat tuottaa tiettyjä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja ilman tukea jäsenvaltioiden viranomaisilta. Joidenkin palvelujen tuottaminen on mahdollista ainoastaan, jos asianomainen viranomainen tarjoaa palvelun tuottajalle taloudellisen korvauksen. Kun erityisiä unionin sääntöjä ei ole olemassa, jäsenvaltiot voivat yleensä päättää vapaasti, kuinka ne järjestävät ja rahoittavat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät palvelunsa.
3. Tämän tiedonannon tarkoituksena on selvittää tärkeimpiä käsitteitä, joihin valtioneuvostojen soveltaminen julkisista palveluista maksettaviin korvauksiin perustuu ⁽²⁾. Sen vuoksi siinä keskitytään niihin valtioneuvostoa koskeviin vaatimuksiin, jotka ovat merkityksellisimpiä julkisista palveluista maksettavien korvausten kannalta.
4. Samanaikaisesti tämän tiedonannon kanssa komissio antaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyville palveluille myönnettyä vähämerkityksistä tukea koskevan asetuksen, jonka mukaan tietyt korvaustoimenpiteet eivät ole Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 107 artiklassa tarkoitettua valtioneuvostoa ⁽³⁾. Lisäksi se antaa päätöksen ⁽⁴⁾, jonka mukaan tietyt tyyppiset yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvistä palveluista myönnettyt, valtioneuvostoksi luokitellut korvaukset ovat SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvia ja jossa tällaiset tuet vapautetaan SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta ⁽⁵⁾. Kolmanneksi komissio antaa puitteet, joissa määritellään edellytykset, joiden täyttyessä päätöksen soveltamisalan ulkopuolelle jäävä valtioneuvostoa yleisiin talou-

dellisiin tarkoituksiin liittyville palveluille voidaan julistaa sisämarkkinoille soveltuvaksi SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan nojalla.

5. Tämä tiedonanto ei rajoita unionin lainsäädännön muiden säännösten eikä varsinkaan julkisia hankintoja koskevien säännösten tai SEUT-sopimuksesta ja alakohtaisesta unionin lainsäädännöstä johtuvien vaatimusten soveltamista. Kun viranomainen päättää antaa palvelun tuottamisen kolmannen osapuolen tehtäväksi, sen on noudatettava SEUT-sopimuksen 49–56 artiklaan perustuvaa, julkisia hankintoja koskevaa unionin oikeutta, julkisia hankintoja koskevia unionin direktiivejä (Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/17/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta ⁽⁶⁾) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta ⁽⁷⁾) sekä alakohtaisia sääntöjä ⁽⁸⁾. Silloinkin kun EU:n julkisia hankintoja koskevia direktiivejä ei voida soveltaa ollenkaan tai voidaan soveltaa vain osittain (esimerkiksi palveluja koskeviin käyttöoikeussopimuksiin ja direktiivin 2004/18/EY liitteessä II B lueteltujen palveluja koskeviin hankintasopimuksiin, jotka kattavat muun muassa erityyppiset sosiaalipalvelut), hankintasopimusta tehtäessä on noudatettava avoimuutta, tasavertaista kohtelua, suhteellisuutta ja vastavuoroista tunnustamista koskevia SEUT-sopimuksen vaatimuksia ⁽⁹⁾.
6. Tässä tiedonannossa, päätöksessä 2012/21/EU ja komission tiedonannossa julkisesta palvelusta maksettavana korvauksena myönnettävää valtioneuvostoa koskevissa Euroopan unionin puitteissa (2011) käsiteltävien kysymysten lisäksi komissio vastaa yksittäisiin kysymyksiin, jotka koskevat valtioneuvostojen soveltamista yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviin palveluihin. Se tekee näin muun muassa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevan interaktiivisen tietopalvelun kautta, joka löytyy komission verkkosivustolta ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 345 artiklan mukaisesti perussopimuksilla ei puututa jäsenvaltioiden omistusoikeusjärjestelmiin. Näin ollen kilpailusäännöissä ei tehdä eroa yritysten välillä sen perusteella, ovatko ne julkisessa vai yksityisessä omistuksessa.

⁽²⁾ Lisäohjeita sisältyy asiakirjaan "Opas valtioneuvostoa, julkisia hankintoja ja sisämarkkinoita koskevien Euroopan unionin sääntöjen soveltamiseksi yleishyödyllisiin taloudellisiin palveluihin, erityisesti yleishyödyllisiin sosiaalipalveluihin", SEC(2010) 1545 lopullinen, 7 päivänä joulukuuta 2010.

⁽³⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 23.

⁽⁴⁾ Komission päätös 2012/21/EU, annettu 21 päivänä joulukuuta 2011, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtioneuvostoa (EUVL L 7, 11.1.2012, s. 3).

⁽⁵⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 15.

⁽⁶⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114.

⁽⁸⁾ Esim. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1370/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 1).

⁽⁹⁾ Asia C-324/98, Telaustria Verlags GmbH ja Telefonadress GmbH v. Telekom Austria AG, Kok. 2000, s. I-10745, 60 kohta, sekä komission selittävä tiedonanto yhteisön lainsäädännöstä siltä osin kuin se koskee sopimuksia, jotka eivät kuulu tai kuuluvat vain osittain julkisia hankintoja koskevien direktiivien soveltamisalaan (EUVL C 179, 1.8.2006, s. 2).

⁽¹⁰⁾ http://ec.europa.eu/services_general_interest/registration/form_en.html

7. Tämä tiedonanto ei rajoita Euroopan unionin tuomioistuimen asiaa koskevan oikeuskäytännön soveltamista.

2. VALTIONTUEN KÄSITTEESEEN LIITTYVÄT YLEISET MÄÄRÄYKSET

2.1 Yrityksen ja taloudellisen toiminnan käsitteet

8. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteella valtiontukisääntöjä sovelletaan yleisesti ainoastaan silloin, kun tuensaaja on yritys. Sen vuoksi kysymys siitä, voidaanko yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottaja katsoa yritykseksi, on valtiontukisääntöjen soveltamisen kannalta ratkaisevan tärkeä.

2.1.1 Yleiset periaatteet

9. Euroopan unionin tuomioistuin on johdonmukaisesti määritellyt yritykset yksiköiksi, jotka harjoittavat taloudellista toimintaa, riippumatta kyseisten yksikköjen oikeudellisesta muodosta ja rahoitustavasta⁽¹⁾. Tietyn yksikön luokittelu yritykseksi riippuu näin ollen täysin sen toimintojen luonteesta. Tällä yleisperiaatteella on kolme merkittävää vaikutusta:

Ensinnäkin yksiköllä kansallisen lainsäädännön mukaan oleva asema ei ole ratkaiseva. Esimerkiksi yksikköä, joka kansallisen lainsäädännön mukaan luokitellaan yhdistykseksi tai urheiluseuraksi, on mahdollisesti tästä huolimatta pidettävä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna yrityksenä. Tältä osin merkitystä on ainoastaan sillä, harjoittaako yksikkö taloudellista toimintaa.

Toiseksi valtiontukisääntöjen soveltaminen ei sinällään riipu siitä, onko yksikön tavoitteena tuottaa voittoa. Euroopan unionin tuomioistuimen ja yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella myös voittoa tavoittelemattomat yksiköt voivat tarjota markkinoilla tavaroita ja palveluja⁽²⁾. Kun näin ei ole, voittoa tavoittelemattomat yksiköt ovat luonnollisesti kokonaan valtiontukien valvonnan ulkopuolella.

⁽¹⁾ Yhdistetyt asiat C-180/98–C-184/98, Pavlov ym., Kok. 2000, s. I-6451.

⁽²⁾ Yhdistetyt asiat 209/78–215/78 ja 218/78, Van Landewyck, Kok. 1980, s. 3125, 21 kohta; asia C-244/94, FFSA ym., Kok. 1995, s. I-4013; asia C-49/07, MOTOE, Kok. 2008, s. I-4863, 27 ja 28 kohta.

Kolmanneksi yksikön luokittelu yritykseksi liittyy aina tiettyyn toimintaan. Yksikkö, joka harjoittaa sekä taloudellista että ei-taloudellista toimintaa, katsotaan yritykseksi ainoastaan taloudellisen toimintansa osalta.

10. Kahden erillisen oikeushenkilön voidaan katsoa muodostavan yhden taloudellisen yksikön valtiontukisääntöjä sovellettaessa. Kyseinen taloudellinen yksikkö muodostaa tällöin tarkasteltavan yrityksen. Tältä osin Euroopan unionin tuomioistuimet tarkastelevat, onko olemassa määräysvaltaan oikeuttavia omistusosuuksia tai toiminnallisia, taloudellisia tai hallinnollisia yhteyksiä⁽³⁾. Toisaalta yksikköä, joka ei itse tarjoa tavaroita tai palveluja markkinoilla, ei voida pitää yrityksenä pelkästään sillä perusteella, että se omistaa osuuksia, vaikka ne oikeuttaisivat määräysvaltaankin, jos omistaminen johtaa ainoastaan osakkeen- tai osuudenomistajan ominaisuuteen liittyvien oikeuksien käyttämiseen ja mahdollisesti osinkojen saamiseen, jossa on kyse vain omaisuuden omistajan saamista tuotosta⁽⁴⁾.

11. Taloudellisen ja ei-taloudellisen toiminnan välisen eron selvittämiseksi oikeuskäytännössä on johdonmukaisesti katsottu, että taloudellista toimintaa on kaikki toiminta, jossa tavaroita tai palveluja tarjotaan markkinoilla⁽⁵⁾.

12. Se, onko tietyille palveluille markkinat, voi riippua siitä, kuinka kyseiset palvelut on järjestetty asianomaisessa jäsenvaltiossa⁽⁶⁾. Valtiontukisääntöjä sovelletaan ainoastaan silloin, kun tiettyä toimintaa harjoitetaan markkinaympäristössä. Sen vuoksi joidenkin palvelujen taloudellinen luonne voi vaihdella jäsenvaltiosta toiseen. Lisäksi poliittisten valintojen tai taloudellisen kehityksen seurauksena tietyn palvelun luokittelu voi muuttua ajan mittaan. Mikä ei ole tänään markkinatoimintaa, voi muuttua sellaiseksi tulevaisuudessa, ja päinvastoin.

13. Viranomaisen päätös olla sallimatta sitä, että kolmannet osapuolet tuottavat tiettyä palvelua (esimerkiksi koska se haluaa tuottaa palvelun itse), ei merkitse, ettei kyse

⁽³⁾ Asia C-480/09 P, AceaElectrabel Produzione SpA v. komissio, Kok. 2010, 47–55 kohta; asia C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze SpA ym., Kok. 2006, s. I-289, 112 kohta.

⁽⁴⁾ Asia C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze SpA ym., Kok. 2006, s. I-289, 107–118 ja 125 kohta.

⁽⁵⁾ Asia 118/85, komissio v. Italia, Kok. 1987, s. 2599, 7 kohta; asia C-35/96, komissio v. Italia, Kok. 1998, s. I-3851, 36 kohta; yhdistetyt asiat C-180/98–C-184/98, Pavlov ym., 75 kohta.

⁽⁶⁾ Yhdistetyt asiat C-159/91 ja C-160/91, Poucet ja Pistre, Kok. 1993, s. I-637, 13 kohta.

voisi olla taloudellisesta toiminnasta. Tällaisesta markkinoiden sulkemisesta huolimatta kyse voi olla taloudellisesta toiminnasta, kun toiset toiminnanharjoittajat olisivat halukkaita ja pystyisivät tuottamaan palvelun kyseessä olevilla markkinoilla. Yleisemmin ottaen se, että jokin palvelu tuotetaan itse ⁽¹⁾, ei vaikuta toiminnan taloudelliseen luonteeseen ⁽²⁾.

14. Ei ole mahdollista laatia tyhjentävää luetteloa toiminnoista, jotka eivät lähtökohtaisesti koskaan olisi taloudellisia, koska taloudellisten ja ei-taloudellisten palvelujen välinen ero riippuu jäsenvaltioiden poliittisista ja taloudellisista erityispiirteistä. Tällainen luettelo ei antaisi aitoa oikeusvarmuutta, joten siitä ei olisi juurikaan hyötyä. Seuraavassa pyritään sen sijaan selventämään tätä eroa useilla tärkeillä aloilla.
15. Koska perussopimuksissa ei ole määritelty taloudellista toimintaa, oikeuskäytäntö näyttää tarjoavan erilaisia perusteita sisämarkkinasääntöjen ja kilpailulainsäädännön soveltamiselle ⁽³⁾.

2.1.2 Julkisen vallan käyttö

16. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan SEUT-sopimuksen 107 artiklaa ei sovelleta, kun valtio toimii *julkisen vallan käyttäjänä* ⁽⁴⁾ tai kun valtion viranomaiset toimivat *viranomaisen ominaisuudessaan* ⁽⁵⁾. Yksikön voidaan katsoa toimivan julkisen vallan käyttäjänä, kun kyseessä oleva toiminta kuuluu valtion keskeisiin tehtäviin tai liittyy näihin tehtäviin luonteeltaan, tavoitteeltaan sekä siihen sovellettavilta säännöiltään ⁽⁶⁾. Yleisesti ottaen toiminnot, jotka luontaisesti ovat osa viranomaisten erioikeuksia ja joiden suo-

rittamisesta valtio vastaa, eivät ole taloudellisia toimintoja, ellei jäsenvaltio ole päättänyt ottaa käyttöön markkinamekanismeja. Esimerkkeinä voidaan mainita toiminnot, jotka liittyvät:

- a) armeijaan tai poliisiin;
- b) ilmaliikenteen turvallisuuteen ja valvontaan ⁽⁷⁾;
- c) meriliikenteen valvontaan ja turvallisuuteen ⁽⁸⁾;
- d) saastumisen estämisen valvontaan ⁽⁹⁾; ja
- e) vankilarangaistusten organisointiin, rahoittamiseen ja täytäntöönpanoon ⁽¹⁰⁾.

2.1.3 Sosiaaliturva

17. Sosiaaliturva-alan järjestelmien luokittelu taloudelliseksi toiminnaksi riippuu niiden perustamistavasta ja rakenteesta. Euroopan unionin tuomioistuin ja yleinen tuomioistuin tekevät eron solidaarisuuden periaatteeseen perustuvien järjestelmien ja taloudellisten järjestelmien välillä.
18. Tuomioistuimet käyttävät useita kriteerejä määrittääkseen, onko sosiaaliturvajärjestelmä solidaarisuuteen perustuva, jolloin se ei ole taloudellista toimintaa. Tältä osin merkitystä voi olla useilla tekijöillä:

- a) onko järjestelmään liittyminen pakollista ⁽¹¹⁾;
- b) onko järjestelmän tavoitteena yksinomaan sosiaalisen tehtävän täyttäminen ⁽¹²⁾;
- c) onko järjestelmä voittoa tavoittelematon ⁽¹³⁾;

⁽¹⁾ Ks. julkisasiamies Geelhoedin ratkaisuehdotus asiassa C-295/05, Asociación Nacional de Empresas Forestales (Asemfo) v. Transformación Agraria SA (Tragsa) ja Administración del Estado, Kok. 2007, s. I-2999, 110–116 kohta; Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1370/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta, EUVL L 315, 3.12.2007, s. 1, 5 artiklan 2 kohta ja 6 artiklan 1 kohta; Komission päätös 2011/501/EU, annettu 23 päivänä helmikuuta 2011, valtioneudesta C 58/06 (ex NN 98/05), jonka Saksa on myöntänyt Verkehrsverbund Rhein Ruhr -yhdistykseen kuuluville yrityksille Bahnen der Stadt Monheim (BSM) ja Rheinische Bahngesellschaft (RBM), EUVL L 210, 17.8.2011, s. 1, 208–209 kohta.

⁽²⁾ Se ei myöskään vaikuta siihen, voidaanko kyseinen palvelu luokitella yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyväksi palveluksi, ks. 3.2 jakso.

⁽³⁾ Asia C-519/04 P, David Meca-Medina ja Igor Majcen v. komissio, Kok. 2006, s. I-6991, 30–33 kohta; asia C-350/07, Kattner Stahlbau, Kok. 2009, s. I-1513, 66, 72, 74 ja 75 kohta; julkisasiamies Poiares Maduron 10. marraskuuta 2005 asiassa C-205/03 P, FENIN, antama ratkaisuehdotus, Kok. 2006, s. I-6295, 50 ja 51 kohta.

⁽⁴⁾ Asia C-118/85, komissio v. Italia, 7 ja 8 kohta.

⁽⁵⁾ Asia C-30/87, Bodson v. Pompes funèbres des régions libérées, Kok. 1988, s. I-2479, 18 kohta.

⁽⁶⁾ Ks. erityisesti asia C-364/92, SAT v. Eurocontrol, Kok. 1994, s. I-43, 30 kohta.

⁽⁷⁾ Asia C-364/92, SAT v. Eurocontrol, 27 kohta; asia C-113/07 P, Selex Sistemi Integrati v. komissio, Kok. 2009, s. I-2207, 71 kohta.

⁽⁸⁾ Komission päätös asiassa N 438/02 – Belgia – Tuki satamaviranomaisille, EYVL C 284, 21.11.2002.

⁽⁹⁾ Asia C-343/95, Cali & Figli, Kok. 1997, s. I-1547, 22 kohta.

⁽¹⁰⁾ Komission päätös asiassa N 140/06 – Liettua – Tuet rangaistuslaitoksissa toimiville valtionyrittäjille, EUVL C 244, 11.10.2006.

⁽¹¹⁾ Yhdistetyt asiat C-159/91 ja C-160/91, Poucet ja Pistre, Kok. 1993, s. I-637, 13 kohta.

⁽¹²⁾ Asia C-218/00, Cisal ja INAIL, Kok. 2002, s. I-691, 45 kohta.

⁽¹³⁾ Yhdistetyt asiat C-264/01, C-306/01, C-354/01 ja C-355/01, AOK Bundesverband, Kok. 2004, s. I-2493, 47–55 kohta.

- d) ovatko maksettavat etuudet riippumattomia vakuutusmaksujen määrästä ⁽¹⁾;
- e) eikö etuuksien määrää ole välttämättä suhteutettu vakuutetun tuloihin ⁽²⁾; ja
- f) valvooko valtio järjestelmää ⁽³⁾.
19. Tällaiset solidaarisuuteen perustuvat järjestelmät on erotettava taloudellisista järjestelmistä ⁽⁴⁾. Solidaarisuuteen perustuvista järjestelmistä poiketen taloudellisille järjestelmille ovat usein tavanomaisia seuraavat piirteet:
- a) jäsenyyden vapaaehtoisuus ⁽⁵⁾;
- b) rahastointiperiaate (etuudet määräytyvät yksinomaan edunsaajien maksamien vakuutusmaksujen määrän sekä järjestelmän taloudellisten tulosten perusteella) ⁽⁶⁾;
- c) voittoa tavoitteleva luonne ⁽⁷⁾; ja
- d) perusjärjestelmän mukaisia etuuksia täydentävien etuuksien tarjoaminen ⁽⁸⁾.

20. Joissakin järjestelmissä yhdistetään osatekijöitä molemmista ryhmistä. Tällöin järjestelmän luokittelu riippuu eri osatekijöiden ja niiden tärkeyden arvioinnista ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Yhdistetyt asiat C-159/91 ja C-160/91, Poucet ja Pistre, 15–18 kohta.

⁽²⁾ Asia C-218/00, *Cisal v. INAIL*, 40 kohta.

⁽³⁾ Yhdistetyt asiat C-159/91 ja C-160/91, Poucet ja Pistre, 14 kohta; asia C-218/00, *Cisal v. INAIL*, 43–48 kohta; yhdistetyt asiat C-264/01, C-306/01, C-354/01 ja C-355/01, AOK Bundesverband, 51–55 kohta.

⁽⁴⁾ Ks. erityisesti asia C-244/94, *FFSA ym.*, 19 kohta.

⁽⁵⁾ Asia C-67/96, *Albany*, Kok. 1999, s. I-5751, 80–87 kohta.

⁽⁶⁾ Asia C-244/94, *FFSA ym.*, 9 ja 17–20 kohta; asia C-67/96, *Albany*, 81–85 kohta; ks. myös yhdistetyt asiat C-115/97–C-117/97, *Brentjens*, Kok. 1999, s. I-6025, 81–85 kohta, asia C-219/97, *Drijvende Bokken*, Kok. 1999, s. I-6121, 71–75 kohta, ja yhdistetyt asiat C-180/98–C-184/98, *Pavlov ym.*, 114 ja 115 kohta.

⁽⁷⁾ Yhdistetyt asiat C-115/97–C-117/97, *Brentjens*.

⁽⁸⁾ Yhdistetyt asiat C-180/98–C-184/98, *Pavlov ym.*

⁽⁹⁾ Asia C-350/07, *Kattner Stahlbau*, Kok. 2009, s. I-1513.

2.1.4 Terveysthuolto

21. Unionin terveydenhuoltojärjestelmissä on suuria eroja jäsenvaltioiden välillä. Se, missä määrin terveydenhuoltopalvelujen tarjoajat kilpailevat keskenään markkinaympäristössä, riippuu pitkälti kansallisista ominaispiirteistä.
22. Joissakin jäsenvaltioissa julkiset sairaalat ovat olennainen osa kansallista terveydenhuoltoa ja perustuvat lähes kokonaan solidaarisuuden periaatteeseen ⁽¹⁰⁾. Tällaiset sairaalat rahoitetaan suoraan sosiaaliturvamaksuilla ja muilla valtion varoilla, ja ne tarjoavat yleisesti kattavia palveluja ilmaiseksi järjestelmään kuuluville henkilöille ⁽¹¹⁾. Euroopan unionin tuomioistuimien ja yleinen tuomioistuin ovat vahvistaneet, että organisaatiot, joilla on tällainen rakenne, eivät toimi yrityksinä ⁽¹²⁾.
23. Kun kyseinen rakenne esiintyy, nekään toiminnot, jotka sinällään voisivat olla luonteeltaan taloudellisia, mutta jotka suoritetaan pelkästään toisen ei-taloudellisen palvelun tuottamiseksi, eivät ole luonteeltaan taloudellisia. Yksikkö, joka ostaa tavaroita – jopa suuressa mittakaavassa – ei-taloudellisen palvelun tarjoamiseksi, ei toimi yrityksenä pelkästään siitä syystä, että se on ostaja tietyillä markkinoilla ⁽¹³⁾.
24. Monissa muissa jäsenvaltioissa sairaalat ja muut terveydenhuoltopalvelujen tarjoajat tarjoavat palvelujaan potilaiden suoraan tai heidän vakuutusyhtiöidensä maksamaa korvausta vastaan ⁽¹⁴⁾. Tällöin sairaaloiden välillä on jonkin verran kilpailua terveydenhuoltopalvelujen tarjonnassa. Tällaisessa tapauksessa se, että terveydenhuoltopalvelun tarjoaja on julkinen sairaala, ei riitä perusteeksi luokitella toiminta ei-taloudelliseksi.

25. Euroopan unionin tuomioistuimet ovat myös selvittäneet, että itsenäisten lääkäreiden ja muiden yksityisten ammattiharjoittajien omalla riskillään korvausta vastaan tarjoamia terveydenhuoltopalveluja on pidettävä taloudellisena toimintana ⁽¹⁵⁾. Sama periaate koskee myös itsenäisiä apteekkeja.

⁽¹⁰⁾ Euroopan unionin tuomioistuimien oikeuskäytännön perusteella merkittävä esimerkki on Espanjan kansallinen terveydenhuoltojärjestelmä (ks. asia T-319/99, *FENIN*, Kok. 2003, s. II-357).

⁽¹¹⁾ Järjestelmän kokonaisluonteesta riippuen maksut, jotka kattavat pienen osan palvelun todellisista kustannuksista, eivät välttämättä vaikuta siihen, että palvelu luokitellaan ei-taloudelliseksi.

⁽¹²⁾ Asia T-319/99 *FENIN*, Kok. 2003, s. II-357, 39 kohta.

⁽¹³⁾ Asia T-319/99, *FENIN*, 40 kohta.

⁽¹⁴⁾ Ks. esim. asia C-244/94, *FFSA*, asia C-67/96, *Albany*, yhdistetyt asiat C-115/97, C-116/97 ja C-117/97, *Brentjens*, ja asia C-219/97, *Drijvende Bokken*.

⁽¹⁵⁾ Ks. yhdistetyt asiat C-180/98–C-184/98, *Pavlov ym.*, 75 ja 77 kohta.

2.1.5 Koulutus

26. Unionin oikeuskäytännössä on vahvistettu, että julkista koulutusta, joka järjestetään valtion rahoittaman ja valvoman kansallisen koulutusjärjestelmän puitteissa, voidaan pitää ei-taloudellisena toimintana. Tältä osin Euroopan unionin tuomioistuimien on todennut, että

”perustaessaan ja pysyttäessään tällaisen julkisen koulutusjärjestelmän, joka saa yleensä rahoituksensa julkisista varoista eikä oppilailta tai heidän vanhemmiltaan, valtio ei pyri harjoittamaan voittoa tuottavaa toimintaa, vaan se suorittaa yhteiskunnallisia, kulttuurisia ja koulutuksellisia tehtäviä väestöään kohtaan”⁽¹⁾.

27. Saman oikeuskäytännön mukaan julkisen koulutuksen ei-taloudelliseen luonteeseen ei periaatteessa vaikuta se, että oppilaat tai heidän vanhempansa toisinaan joutuvat maksamaan opetus- tai ilmoittautumismaksuja, joilla katetaan osa järjestelmän toimintakuluista. Koska tällaiset maksut kattavat usein vain murto-osan palvelun todellisista kustannuksista, niitä ei voida pitää korvauksena tarjotusta palvelusta. Tämän vuoksi ne eivät muuta pääasiassa julkisin varoin rahoitetun yleisen koulutuspalvelun ei-taloudellista luonnetta⁽²⁾. Näitä periaatteita voidaan soveltaa julkisiin koulutuspalveluihin kuten ammattikoulutukseen⁽³⁾, yksityiskouluihin ja julkisiin kouluihin⁽⁴⁾, lastentarhoihin⁽⁵⁾, sivutoimiseen opetustoimintaan yliopistoissa⁽⁶⁾ sekä yliopisto-opetukseen⁽⁷⁾.

28. Tällainen koulutuspalvelujen julkinen tarjonta on erotettava palveluista, jotka rahoitetaan pääasiassa oppilaiden tai heidän vanhempiensa maksuilla tai kaupallisilla tuloilla. Esimerkiksi kaupalliset yritykset, jotka tarjoavat opiskelijoiden kokonaan rahoittamia ylemmän asteen koulutuspalveluja, kuuluvat selvästi jälkimmäiseen luokkaan. Joissakin jäsenvaltioissa myös julkiset laitokset voivat tarjota koulutuspalveluja, joita on niiden luonteen, rahoitusrakenteen ja kilpailevien yksityisten laitosten olemassaolon vuoksi pidettävä taloudellisina palveluina.

(1) Ks. muun muassa asia C-318/05, komissio v. Saksa, Kok. 2007, s. I-6957, 68 kohta. Ks. myös komission päätös asiassa N 118/00 Ammattilaisurheiluseurojen julkiset tuet ja EFTAn valvontaviranomaisen päätös asiassa 68123 – Norja – Nasjonal digital laeringsarena, 12.10.2011, s. 9.
 (2) EFTAn tuomioistuimen tuomio asiassa E-5/07, 21 päivänä helmikuuta 2008.
 (3) Asia 263/86, Humbel, Kok. 1988, s. I-5365.
 (4) Asia C-318/05, komissio v. Saksa, Kok. 2007, s. I-6957; asia C-76/05, Schwartz, Kok. 2007, s. 6849.
 (5) EFTAn tuomioistuimen tuomio asiassa E-5/07, 21 päivänä helmikuuta 2008.
 (6) Asia C-281/06, Jundt, Kok. 2007, s. I-12231.
 (7) Asia C-109/92, Wirth, Kok. 1993, s. I-6447.

29. Komissio on selventänyt tutkimus- ja kehitystyötä ja innovaatiotoimintaa koskevia yhteisön puitteissa⁽⁸⁾, että tietyt yliopistojen ja tutkimusorganisaatioiden toiminnot eivät kuulu valtioneuvoston sääntöjen piiriin. Tämä koskee tutkimusorganisaatioiden ensisijaisia toimintoja, jotka ovat

a) koulutus henkilöstön taitojen lisäämiseksi ja parantamiseksi;

b) riippumattoman T & K-toiminnan harjoittaminen tiedon lisäämiseksi ja ymmärryksen parantamiseksi, yhteistyöhön perustuva T & K-toiminta mukaan luettuna; ja

c) tutkimustulosten levittäminen.

30. Lisäksi komissio on selventänyt, että teknologiansiirtotoiminnot (lisensointi, spin-off-yritysten perustaminen tai muut keinot hyödyntää tutkimusorganisaation osaamista) eivät ole luonteeltaan taloudellista toimintaa, jos toiminnot ovat tutkimusorganisaatioiden sisäisiä⁽⁹⁾ ja kaikki tulot investoidaan edelleen kyseisten organisaatioiden ensisijaisiin toimintoihin⁽¹⁰⁾.

2.2 Valtion varat

31. Ainoastaan suoraan tai välillisesti valtion varoista myönnettyt edut voivat olla SEUT-sopimuksen 107 artiklassa tarkoitettua valtiontukea⁽¹¹⁾. Yksityisistä varoista rahoitetut edut voivat vahvistaa tiettyjen yritysten asemaa, mutta ne eivät kuulu SEUT-sopimuksen 107 artiklan soveltamisalaan.
32. Tällainen valtion varojen siirto voi toteutua monin eri tavoin, esimerkiksi kyse voi olla suorista avustuksista, verohyvityksistä tai luontoiseduista. Erityisesti se, että valtio ei

(8) Yhteisön puitteet tutkimus- ja kehitystyöhön sekä innovaatiotoimintaan myönnettävälle valtioneuvostolle, EUVL C 323, 30.12.2006, s. 1.

(9) Tutkimus- ja kehitystyöhön sekä innovaatiotoimintaan myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön puitteiden alaviitteen 25 mukaan ”sisäisellä” toiminnalla tarkoitetaan tilannetta, jossa tutkimusorganisaation tuottamaa osaamista hallinnoi jokin organisaation osasto tai tytäryhtiö tai jossa tutkimusorganisaatio hallinnoi osaamista yhdessä muiden tutkimusorganisaatioiden kanssa. Tiettyjen palvelujen ulkoistaminen kolmansille avointen tarjouskilpailujen pohjalta ei aseta kyseenalaiseksi toiminnan sisäistä luonnetta.

(10) Ks. tutkimus- ja kehitystyöhön sekä innovaatiotoimintaan myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön puitteiden 3.1.1 ja 3.1.2 kohta.

(11) Yhdistetyt asiat C-52/97–C-54/97, Viscido ym., Kok. 1998, s. I-2629, 13 kohta, ja asia C-53/00, Ferring, Kok. 2001, s. I-9067, 16 kohta. Ks. myös asia C-379/98, PreussenElektra v. Schlesweg, Kok. 2001, s. I-2099.

peri markkinahintoja tietyistä palveluista, on valtion varoista luopumista. Unionin tuomioistuin vahvisti asiassa C-482/99, Ranska vastaan komissio ⁽¹⁾, antamassaan tuomiossa, että julkisen yrityksen varat ovat SEUT-sopimuksen 107 artiklassa tarkoitettuja valtion varoja, koska viranomaiset pystyvät valvomaan niitä. Kun yritystä, jonka tehtäväksi on annettu yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottaminen, rahoitetaan julkisen yrityksen varoista ja tämä rahoitus on peräisin valtiolta, rahoitus voi muodostaa valtioneuvon.

33. Julkisen omaisuuden hallintaa tai käyttöä koskevien lupien taikka muiden erityis- tai yksinoikeuksien, joilla on taloudellinen arvo, myöntäminen ilman tarjouskilpailua voi merkitä luopumista valtion varoista ja antaa edun niiden saajille ⁽²⁾.

34. Jäsenvaltiot voivat joissakin tapauksissa rahoittaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tiettyjen yritysten tai käyttäjien maksamilla maksuilla, joista saatavat tulot siirretään kyseisen palvelun tuottamisesta vastaavalle yritykselle. Unionin tuomioistuin on tarkastellut tällaista rahoitusjärjestelyä erityisesti asiassa 173/73, Italia vastaan komissio ⁽³⁾, antamassaan tuomiossa, jossa se totesi seuraavaa:

”Koska kyseiset lainsäädännön mukaisesti hallinnoidut ja jaetut varat saadaan jäsenvaltion lainsäädännössä määrättyistä pakollisista maksuista, kuten käsiteltävänä olevasta asiasta käy ilmi, on ne katsottava (SEUT-sopimuksen 107) artiklassa tarkoitetuiksi valtion varoiksi, vaikka niitä hallinnoivatkin julkisesta vallasta erilliset laitokset”.

35. Samoin yhdistetyissä asioissa C-78/90–C-83/90, Compagnie Commerciale de l'Ouest, antamassaan tuomiossa ⁽⁴⁾ unionin tuomioistuin vahvisti, että veronluonteisilla maksuilla rahoitetut toimenpiteet ovat valtion varoista rahoitettuja toimenpiteitä.

36. Näin ollen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta maksettavat korvaukset, jotka rahoitetaan veronluonteisilla maksuilla tai valtion määräämillä ja

lainsäädännön määräysten mukaisesti hallinnoiduilla ja jaetuilla pakollisilla maksuilla, ovat valtion varoista maksettuja korvauksia.

2.3 Vaikutus kauppaan

37. Jotta julkisesta palvelusta maksettava korvaus kuuluisi SEUT-sopimuksen 107 artiklan soveltamisalaan, sen on vaikutettava tai uhattava vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tällainen vaikutus edellyttää tavallisesti sitä, että markkinat ovat avoimet kilpailulle. Sen vuoksi valtiontukisääntöjä sovelletaan, kun markkinat on avattu kilpailulle joko unionin tai kansallisella lainsäädännöllä tai käytännössä taloudellisen kehityksen seurauksena. Tällaisissa tilanteissa jäsenvaltiot voivat edelleen päättää, kuinka ne määrittelevät, järjestävät ja rahoittavat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun. Jos yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottajalle myönnetään korvausta, se kuuluu valtioneuvon valvonnan piiriin olipa kyse yksityisestä tai julkisesta toimijasta (myös silloin, kun palvelu tuotetaan itse). Myös silloin, kun markkinat on varattu yhdelle ainoalle yritykselle (mukaan lukien sisäiset palveluntuottajat), kyseiselle yritykselle maksettava korvaus kuuluu valtioneuvon valvonnan piiriin. Kun taloudellinen toiminta on avattu kilpailulle, päätös hoitaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu muilla tavoilla kuin julkisella hankintamenettelyllä, joka takaa julkisyhteisön kannalta vähäisimmät kustannukset, voi johtaa kilpailun vääristymiseen estämällä kilpailijoiden pääsyn markkinoille tai helpottamalla tuensaajan toiminnan laajentumista muille markkinoille. Myös tuotannonkijämarkkinoilla voi syntyä vääristymiä. Vapauttamattomilla markkinoilla toimivalle yritykselle myönnetty tuki voi vaikuttaa kauppaan, jos tuensaajayritys toimii myös vapautetuilla markkinoilla ⁽⁵⁾.

38. Lisäksi tukitoimenpiteet voivat vaikuttaa kauppaan, vaikka tuensaajayritys ei itse harjoittaisi rajat ylittävää toimintaa. Tällaisissa tapauksissa kotimaan tarjonta voi pysyä samana tai lisääntyä, minkä seurauksena muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden yritysten mahdollisuudet tarjota palvelujaan kyseisessä jäsenvaltiossa pienenevät ⁽⁶⁾.

39. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan ei ole olemassa tiettyä rajaa tai prosenttilukua, jonka alittavan toimenpiteen osalta voitaisiin katsoa, että sillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ⁽⁷⁾. Suhteellisen pienen tukimäärän tai tuensaajayrityksen suhteellisen vaatimaton koko eivät suoralta kädeltä merkitse sitä, että jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ei voi kohdistua vaikutusta.

⁽¹⁾ Kok. 2002, s. I-4397.

⁽²⁾ Asia C-462/99, Connect Austria Gesellschaft für Telekommunikation GmbH v. Telekom-Control-Kommission, ja Mobilkom Austria AG, Kok. 2003, s. I-05197, 92 ja 93 kohta; asia T-475/04, Bouygues ja Bouygues Télécom SA v. komissio, Kok. 2007, s. II-02097, 101, 104, 105 ja 111 kohta.

⁽³⁾ Asia C-173/73, Italia v. komissio, Kok. 1974, s. 709, 16 kohta. Ks. myös asia 78/79, Steinike, Kok. 1977, s. 595, 21 kohta ja asia C 206/06, Essent Netwerk, Kok. 2008, s. 5497, 47, 57 ja 96 kohta.

⁽⁴⁾ Compagnie Commerciale de l'Ouest ym. v. Receveur Principal des Douanes de La Pallice Port, Kok. 1992, s. I-1847, 35 kohta. Ks. myös yhdistetyt asiat C-34/01–C-38/01, Enirisorse SpA v. Ministero delle Finanze, Kok. 2003, s. I-14243, 26 kohta.

⁽⁵⁾ Yhdistetyt asiat T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–T-607/97, T-1/98, T-3/98–T-6/98 ja T-23/98, Mauro Alzetta ym. v. komissio, Kok. 2000, s. II-2319, 143–147 kohta.

⁽⁶⁾ Ks. erityisesti asia C-280/00, Altmark Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, Kok. 2003, s. I-7747.

⁽⁷⁾ Asia C-280/00, Altmark Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, 81 kohta.

40. Toisaalta komissio on useissa asioissa päättellyt, että toiminnot olivat luonteeltaan puhtaasti paikallisia eivätkä vaikuttaneet jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tällaisia toimintoja ovat esimerkiksi seuraavat:

- a) pääasiassa paikallisen väestön käyttöön tarkoitettut uimalat ⁽¹⁾;
- b) ainoastaan paikalliselle väestölle tarkoitettut paikalliset sairaalat ⁽²⁾;
- c) paikalliset museot, jotka eivät todennäköisesti houkuttelevat kävijöitä ulkomailta ⁽³⁾; ja
- d) paikalliset kulttuuritapahtumat, joiden yleisön odotetaan olevan ainoastaan paikallista ⁽⁴⁾.

41. Lopuksi on todettava, että komission ei tarvitse tutkia kaikkea jäsenvaltioiden myöntämää taloudellista tukea. Perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 15 päivänä joulukuuta 2006 annetussa asetuksessa (EY) N:o 1998/2006 ⁽⁵⁾ säädetään, että tuki, jonka määrä yritystä kohden ei minkään kolmen vuoden aikana ole yli 200 000 EUR, ei kuulu SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. Erityisiä vähämerkityksisen tuen raja-arvoja sovelletaan nykyään liikenteen, kalastuksen ja maatalouden aloilla ⁽⁶⁾, ja komissio suunnittelee asetuksen antamista tällaisen raja-arvon soveltamisesta myös yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviin paikallispalveluihin.

3. EDELLYTYKSET, JOIDEN TÄYTTYESSÄ JULKISESTA PALVELUSTA MAKSETTAVA KORVAUS EI OLE VALTIONTUKEA

3.1 Unionin tuomioistuimen vahvistamat perusteet

42. Unionin tuomioistuin selvensi asiassa Altmark antamassaan tuomiossa ⁽⁷⁾ edellytyksiä, joiden täytyessä julkisesta palvelusta maksettava korvaus ei ole valtiontukea, koska se ei anna etua.

⁽¹⁾ Komission päätös asiassa N 258/00 – Saksa – Dorstenin uimala, EYVL C 172, 16.6.2001, s. 16.

⁽²⁾ Komission päätös asiassa N 543/01 – Irlanti – Sairaalinvestointien veronhuojennukset, EYVL C 154, 28.6.2002, s. 4.

⁽³⁾ Komission päätös asiassa N 630/03 – Italia – Tuki Sardinian alueen paikallismuseoille, EUVL C 275, 8.12.2005, s. 3.

⁽⁴⁾ Komission päätös asiassa N 257/07 – Espanja – Baskimaassa järjestettävälle teatteriesityksille myönnettävät avustukset, EUVL C 173, 26.7.2007, s. 2.

⁽⁵⁾ Komission asetus (EY) N:o 1998/2006, annettu 15 päivänä joulukuuta 2006, perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen, EUVL L 379, 28.12.2006, s. 5.

⁽⁶⁾ Ks. liikenteen osalta asetuksen (EY) N:o 1998/2006 2 artiklan 2 kohta; komission asetus (EY) N:o 875/2007, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2007, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastusalalla ja asetuksen (EY) N:o 1860/2004 muuttamisesta, EUVL L 193, 25.7.2007, s. 6; ja komission asetus (EY) N:o 1535/2007, annettu 20 päivänä joulukuuta 2007, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maataloustuotteiden tuotannon alalla (EUVL L 337, 21.12.2007, s. 35).

⁽⁷⁾ Asia C-280/00, Altmark Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH.

43. Tuomioistuin toteaa seuraavaa:

”Siltä osin kuin valtion toimenpidettä on pidettävä korvauksena, joka on vastike edunsaajayritysten suorittamista sellaisista palveluista, jotka johtuvat julkisen palvelun velvoitteiden täyttämistä, siten, että kyseiset yritykset eivät todellisuudessa saa taloudellista etua ja että kyseinen toimenpide ei näin ollen aseta kyseisiä yrityksiä edullisempaan kilpailutilanteeseen suhteessa niiden kilpailijayrityksiin, tällaiseen toimenpiteeseen ei sovelleta (SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa). Jotta tällaista korvausta ei tiettyssä konkreettisessa tapauksessa luokiteltaisi valtiontueksi, tiettyjen edellytysten on kuitenkin täyttyttävä.

— ... Ensinnäkin edunsaajayrityksen tehtäväksi on tosiasiallisesti annettava julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen ja nämä velvoitteet on määriteltävä selvästi. ...

— ... Toiseksi ne parametrit, joiden perusteella korvaus lasketaan, on etukäteen vahvistettava objektiivisesti ja läpinäkyvästi, jotta vältettäisiin sellaisen taloudellisen edun sisältyminen korvaukseen, joka olisi omiaan suosimaan edunsaajayritystä suhteessa sen kilpailijayrityksiin. ... (SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa) tarkoitettua valtiontuen käsitteen alaan kuuluu myös rahoitussellinen toimenpide, jolla jäsenvaltio korvaa yrityksen kärsimiä tappioita ilman, että tällaisen korvauksen parametrit on vahvistettu etukäteen, silloin kun jälkikäteen ilmenee, että tiettyjen palvelujen toteuttaminen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämiseen ei ole ollut taloudellisesti kannattavaa.

— ... Kolmanneksi korvaus ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen, jotta voidaan kattaa kaikki ne kustannukset tai osa niistä kustannuksista, joita julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen aiheuttaa, kun otetaan huomioon kyseisestä toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämistä saatava kohtuullinen voitto. ...

— ... Neljänneksi silloin, kun julkisen palvelun velvoitteiden täyttämistä vastaavaa yritystä ei tiettyssä konkreettisessa tapauksessa valita sellaisessa julkisissa hankintoja koskevassa menettelyssä, jossa on mahdollista valita se ehdokas, joka kykenee tuottamaan kyseiset palvelut julkisyhteisön kannalta vähäisimmin kustannuksin, tarvittavan korvauksen taso on määriteltävä tarkastelemalla sellaisia kustannuksia, joita hyvin johdetulle ja asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisen kannalta riittävästi kuljetusvälineillä varustetulle keskiverto yritykselle aiheutuisi kyseisten velvoitteiden täyttämistä, kun otetaan huomioon toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämistä saatava kohtuullinen voitto” ⁽⁸⁾.

⁽⁸⁾ Asia C-280/00, Altmark Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, 87–93 kohta.

44. Tämän tiedonannon 3.2–3.6 jaksossa käsitellään Altmark-oikeuskäytännössä vahvistettuja eri vaatimuksia eli SEUT-sopimuksen 106 artiklassa tarkoitettujen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun käsitettä⁽¹⁾, toimeksiannon tarvetta⁽²⁾, velvollisuutta määritellä korvauksen parametrit⁽³⁾ sekä liiallisten korvausten välttämistä⁽⁴⁾ ja palveluntarjoajan valitsemista⁽⁵⁾ koskevia periaatteita.

3.2 Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun olemassaolo

45. Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun käsite on kehittyvä käsite, jonka merkitys riippuu muun muassa kansalaisten tarpeista, teknologian ja markkinoiden kehityksestä sekä yhteiskunnallisista ja poliittisista mieltymyksistä kyseessä olevissa jäsenvaltioissa. Tuomioistuimien on todennut, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät palvelut ovat palveluja, joilla on muusta taloudellisesta toiminnasta poikkeavia erityispiirteitä⁽⁶⁾.

46. Koska erityisiä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun olemassaolon määrittämistä koskevia unionin sääntöjä ei ole olemassa, jäsenvaltioilla on paljon harkinnanvaraa niiden määrittellessä tietyn palvelun yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyväksi palveluksi ja myöntäessä korvausta palvelun tuottajalle. Komission toimivalta rajoittuu sen tarkistamiseen, onko jäsenvaltio tehnyt ilmeisen virheen määrittellessään palvelun yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyväksi palveluksi⁽⁷⁾, ja korvaukseen mahdollisesti sisältyvän valtiontuen arviointiin. Jos unioni on antanut erityissääntöjä, ne rajoittavat jäsenvaltioiden harkintavaltaa. Tästä huolimatta komissiolla on velvollisuus arvioida, onko yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät palvelut määritelty valtiontuen valvonnan kannalta oikein.

47. Ensimmäinen Altmark-kriteeri koskee yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelutehtävän määrittelemistä. Tämä vaatimus vastaa SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan määräyksiä⁽⁸⁾. Kyseisen kohdan nojalla yritykset, jotka vastaavat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien

palvelujen tuottamisesta, ovat yrityksiä, joille on uskottu ”erityistehtäviä”⁽⁹⁾. Yleisesti ottaen ”julkisen palvelun erityistehtävän” uskominen yritykselle merkitsee sellaisten palvelujen tarjoamista, joita yritys ei omien taloudellisten etujensa kannalta katsoen ottaisi hoitaakseen tai ei hoitaisi samassa määrin tai samoilla ehdoilla⁽¹⁰⁾. Soveltamalla yleishyödyllisyyden perustetta jäsenvaltiot tai Euroopan unioni voivat liittää tällaisiin palveluihin erityisvelvoitteita.

48. Komissio katsoo, ettei olisi asianmukaista asettaa erityisiä julkisen palvelun velvoitteita sellaiselle toiminnalle jota tavanomaisesti markkinoilla sovellettavien ehtojen mukaisesti toimivat yritykset jo harjoittavat tai voivat harjoittaa tyydyttävästi ja yleisen edun mukaisilla ehdoilla, jotka valtio määrittää. Tällaisia ehtoja ovat esimerkiksi hinta, objektiiviset laatuominaisuudet, jatkuvuus ja palvelun saatavuus⁽¹¹⁾. Sen kysymyksen osalta, voivatko markkinat tarjota palvelun, komissio voi arvioinnissaan ainoastaan tarkistaa, onko jäsenvaltio tehnyt ilmeisen virheen.

49. Hyvä esimerkki tästä periaatteesta on laajakaista-ala, jonka osalta komissio on jo ilmoittanut selvästi, minkä tyyppisten palvelujen voidaan katsoa liittyvän yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin. Ennen kaikkea komissio katsoo, että alueilla, joilla yksityiset investoijat ovat jo investoineet laajakais-taverkon infrastruktuuriin (tai ovat laajentamassa verkkoinfrastruktuuriaan) ja tarjoavat kilpailukykyisiä laajakaistapalveluja, joiden peitto on riittävä, rinnakkaisen laajakaistainfrastruktuurin perustamista ei pitäisi katsoa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyväksi palveluksi. Sitä vastoin kun investoijat eivät pysty tarjoamaan riittävää laajakaistapeittoa, tätä varten voidaan tietyin edellytyksin myöntää korvausta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamisen perusteella⁽¹²⁾.

50. Komissio katsoo myös, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviksi palveluiksi luokiteltavat palvelut on suunnattava kansalaisille tai niiden on oltava koko yhteiskunnan edun mukaisia.

⁽¹⁾ Ks. 3.2 jakso.

⁽²⁾ Ks. 3.3 jakso.

⁽³⁾ Ks. 3.4 jakso.

⁽⁴⁾ Ks. 3.5 jakso.

⁽⁵⁾ Ks. 3.6 jakso.

⁽⁶⁾ Asiat C-179/90, *Merci convenzionali porto di Genova*, Kok. 1991, s. I-5889, 27 kohta; asia C-242/95, *GT-Link A/S*, Kok. 1997, s. I-4449, 53 kohta; ja asia C-266/96, *Corsica Ferries France SA*, Kok. 1998, s. I-3949, 45 kohta.

⁽⁷⁾ Asia T-289/03, *BUPA ym. v. komissio*, Kok. 2008, s. II-81, 166–169 ja 172 kohta; asia T-17/02, *Fred Olsen*, Kok. 2005, s. II-2031, 216 kohta.

⁽⁸⁾ Asia T-289/03, *British United Provident Association Ltd (BUPA) v. komissio*, Kok. 2008, s. II-81, 171 ja 224 kohta.

⁽⁹⁾ Ks. etenkin asia C-127/73, *BRT v. SABAM*, Kok. 1974, s. 313.

⁽¹⁰⁾ Ks. erityisesti rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta 23 päivänä lokakuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1370/2007 2 artikla (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 1).

⁽¹¹⁾ Asia C-205/99, *Analir*, Kok. 2001, s. I-1271, 71 kohta.

⁽¹²⁾ Yksityiskohtaiset määräykset löytyvät komission tiedonannon ”Yhteisön suuntaviivat valtiontukisääntöjen soveltamisesta laajakais-taverkkojen nopean käyttöönoton yhteydessä” 24–30 kohdasta (EUVL C 235, 30.9.2009, s. 7).

3.3 Toimeksianto

51. Jotta SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohtaa voitaisiin soveltaa, yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu on annettava yhden tai useamman yrityksen hoidettavaksi. Tämä tarkoittaa sitä, että valtion on täytynyt antaa kyseisten yritysten hoidettavaksi erityistehtävä⁽¹⁾. Myös ensimmäinen Altmark-kriteeri edellyttää, että yrityksellä on hoidettavanaan julkisen palvelun velvoite. Altmark-oikeuskäytännön noudattaminen edellyttää siis julkista palvelua koskevaa toimeksiantoa, jossa määritellään asianomaisten yritysten ja viranomaisen velvollisuudet.
52. Julkista palvelua koskeva toimeksianto on tehtävä asiakirjalla, joka voi olla muodoltaan säädös tai sopimus sen mukaan, mitä jäsenvaltion lainsäädännössä edellytetään. Siitä voidaan määrätä myös useissa eri asiakirjoissa. Komissio noudattaa käytäntöä, jonka mukaisesti asiakirjassa tai asiakirjoissa on täsmennettävä ainakin seuraavat seikat:
- a) julkisen palvelun velvoitteiden sisältö ja kesto;
 - b) asianomainen yritys ja tarvittaessa alue;
 - c) asianomaisen viranomaisen yritykselle mahdollisesti myöntämien yksin- tai erityisoikeuksien luonne;
 - d) korvauksen laskennassa, valvonnassa ja tarkistamisessa käytettävät parametrit, ja
 - e) järjestelyt liiallisten korvausten välttämiseksi ja perimiseksi takaisin.
53. Palveluntarjoajan puuttuminen siihen menettelyyn, jossa sille uskotaan julkisen palvelun tehtävä, ei merkitse sitä, ettei kyseinen tehtävä perustu viranomaisen toimeen, vaikka toimeksianto tehtäisiin palveluntarjoajan pyynnöstä⁽²⁾. Joissakin jäsenvaltioissa on melko tavallista, että viranomaiset rahoittavat palveluntarjoajan itse kehittämiä ja ehdottamia palveluja. Viranomaisen on kuitenkin päätettävä, hyväksyykö se palveluntarjoajan ehdotuksen, ennen kuin se voi myöntää korvauksia. Toimeksiannon välttämättömät osatekijät voidaan joko liittää suoraan päätökseen, jolla palveluntarjoajan ehdotus hyväksytään, tai erilliseen oikeustoimeen, esimerkiksi palveluntarjoajan kanssa tehtävään sopimukseen.

3.4 Korvauksen parametrit

54. Parametrit, jotka muodostavat perustan korvauksen laskemiselle, on vahvistettava etukäteen objektiivisella ja läpinäkyvällä tavalla, jotta voidaan varmistaa, että ne eivät anna taloudellista etua, joka asettaisi korvauksen saajan kilpailevia yrityksiä parempaan asemaan.

55. Vaatimus vahvistaa korvauksen parametrit etukäteen ei tarkoita sitä, että korvaus olisi laskettava ennalta määrätyn kaavan perusteella (esimerkiksi tietty hinta päivää kohden, ateriaa kohden, matkustajaa kohden tai käyttäjämäärää kohden). Tärkeää on ainoastaan se, että alusta alkaen on selvää, kuinka korvaus määritetään.
56. Kun viranomaisen päättää korvata palveluntarjoajan kaikki kustannuserät, sen on määritettävä heti alussa, kuinka nämä kustannukset määritetään ja lasketaan. Tässä yhteydessä huomioon voidaan ottaa ainoastaan ne kustannukset, jotka liittyvät suoraan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamiseen. Kaikki tulot, joita yritys saa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamisesta, on vähennettävä.
57. Kun yritykselle tarjotaan kohtuullinen voitto osana korvausta, toimeksiannossa on myös vahvistettava voiton laskentaperusteet.
58. Kun korvausmäärän tarkistamisesta toimeksiannon aikana on määrätty, toimeksiannossa on kuvailtava, kuinka tarkistus tapahtuu ja millainen vaikutus sillä voi olla korvauksen kokonaismäärään.
59. Jos yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu annetaan tehtäväksi tarjouskilpailussa, korvauksen laskentamenetelmä on ilmoitettava tiedoissa, jotka toimitetaan kaikille menettelyyn osallistumisesta kiinnostuneille yrityksille.

3.5 Liiallisten korvausten välttäminen

60. Kolmannen Altmark-kriteerin mukaan korvaus ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämiseksi aiheutuviin kustannusten kattamiseksi kokonaan tai osittain, kun otetaan huomioon saatavat tulot ja kohtuullinen voitto. Sen vuoksi palveluntarjoajan valintamenettelystä päätettäessä on varmistettava, että korvauksen taso määritetään näiden seikkojen perusteella.
61. Kohtuullisella voitolla tarkoitetaan sitä pääoman tuottoastetta⁽³⁾, jota keskivertoyritys edellyttäisi harkitessaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamista koko toimeksiannon keston ajan, ottaen huomioon riskin suuruus. Riskin suuruus riippuu toimialasta, palvelun tyyppistä ja korvausjärjestelmän ominaispiirteistä. Tuottoaste olisi mahdollisuuksien mukaan määritettävä ottaen huomioon se pääoman tuottoaste, joka on saavutettu samantyyppisillä julkisilla palveluilla koskevilla sopimuksilla kilpailuolosuhteissa (esimerkiksi tarjouskilpailun perusteella tehdyillä

⁽¹⁾ Ks. etenkin asia C-127/73, BRT v. SABAM, Kok. 1974, s. 313.

⁽²⁾ Asia T-17/02, Fred Olsen, 188 kohta.

⁽³⁾ Pääoman tuottoaste määritetään tässä sisäisenä korkokantana (IRR), jonka yritys saa sijoittamastaan pääomasta hankkeen koko keston aikana, toisin sanoen se on sopimuksen kassavirroista saatava sisäinen korkokanta.

sopimuksilla). Aloilla, joilla ei toimi yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottavaan yritykseen verrattavissa olevia muita yrityksiä, voidaan viitata muissa jäsenvaltioissa tai tarvittaessa muilla aloilla toimiviin vertailukelpoihin yrityksiin sillä edellytyksellä, että kunkin alan erityispiirteet otetaan huomioon. Jäsenvaltiot voivat kohtuullista voittoa määrittäessään ottaa käyttöön kannustinperusteita, jotka voivat liittyä etenkin tuotetun palvelun laatuun ja tuotannon tehokkuuden lisääntymiseen. Tehokkuuden lisääntyminen ei saa tapahtua tuotetun palvelun laadun kustannuksella.

3.6 Palveluntarjoajan valinta

62. Tarjotun korvauksen on neljännen Altmark-kriteerin mukaisesti oltava seurausta joko julkisesta hankintamenettelystä, jonka avulla on mahdollista valita se tarjouksentekijä, joka pystyy tuottamaan kyseiset palvelut yhteisön kannalta vähäisimmin kustannuksin, tai vertailusta hyvin johdettuun ja riittävillä välineillä varustettuun keskivertoyritykseen.

3.6.1 Korvauksen määrä, kun yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu annetaan tehtäväksi asianmukaisessa tarjouskilpailumenettelyssä

63. Viranomaisille yksinkertainen tapa täyttää neljäs Altmark-kriteeri on järjestää sovellettavien julkisia hankintoja koskevien sääntöjen mukainen avoin, läpinäkyvä ja syrjimätön julkinen hankintamenettely jäljempänä selostetulla tavalla vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY⁽¹⁾ ja julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY⁽²⁾ mukaisesti⁽³⁾. Kuten 5 kohdassa todetaan, julkisen hankintamenettelyn järjestäminen on usein pakollista voimassa olevien unionin sääntöjen nojalla.

64. Myös silloin, kun se ei ole lakisääteistä, avoimen, läpinäkyvän ja syrjimättömän julkisen hankintamenettelyn järjestäminen on hyvä keino vertailla erilaisia toteuttamiskelpoisia tarjouksia ja asettaa korvaus sellaiseksi, että tuen mahdollisuus suljetaan pois.

65. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella julkinen hankintamenettely sulkee pois valtiontuen olemassa-

lon vain silloin, kun on mahdollista valita se tarjoaja, joka kykenee tuottamaan tarvittavat palvelut yhteisön kannalta vähäisimmin kustannuksin.

66. Tarjouskilpailun luonteen osalta julkisia hankintoja koskevien sääntöjen mukainen avoin menettely⁽⁴⁾ on varmasti hyväksyttävä, mutta myös rajoitettu menettely⁽⁵⁾ voi täyttää neljännen Altmark-kriteerin, ellei näin estetä kiinnostuneita toimijoita tarjoamasta ilman pätevää syytä. Toisaalta kilpailullinen neuvottelumenettely⁽⁶⁾ ja neuvottelumenettely, johon liittyy hankintailmoituksen julkaiseminen⁽⁷⁾, jätävät hankintaviranomaiselle laajan harkintavallan, ja ne saattavat rajoittaa kiinnostuneiden toimijoiden osallistumista. Sen vuoksi niitä voidaan pitää riittävinä vain poikkeustapauksissa. Neuvottelumenettelyllä ilman hankintailmoituksen julkaisemista⁽⁸⁾ ei voida varmistaa sen tarjoajan valitsemista, joka kykenee tuottamaan tarvittavat palvelut yhteisölle vähäisimmin kustannuksin.

67. Ratkaisuperusteiden osalta on selvää, että "alin hinta"⁽⁹⁾ täyttää neljännen Altmark-kriteerin. Myös "kokonaistaloudellisesti edullisin tarjous"⁽¹⁰⁾ katsotaan riittäväksi, jos ratkaisuperusteet, mukaan lukien ympäristöön liittyvät⁽¹¹⁾ tai yhteiskunnalliset perusteet, liittyvät läheisesti tuotettavan palvelun sisältöön ja mahdollistavat sen, että kokonaistaloudellisesti edullisin tarjous vastaa hankinnan markkina-arvoa⁽¹²⁾. Tällaisissa tilanteissa voidaan tarvita takaisinperintämenettelyä, jotta voidaan minimoida riski liiallisten korvausten maksamisesta ennakkoon. Mikään ei estä hankintaviranomaista asettamasta laatuvaatimuksia, jotka kaikkien talouden toimijoiden on täytettävä, tai ottamasta eri ehdotuksiin liittyviä laadullisia tekijöitä huomioon hankintapäätöksessään.

68. Lisäksi voi olla tilanteita, joissa hankintamenettely ei mahdollista palvelun hankkimista yhteisölle vähimmin kustannuksin, koska se ei synnytä riittävän avointa tai aitoa kilpailua. Tämä voi johtua esimerkiksi hankittavan palvelun

⁽¹⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114.

⁽²⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Kun unionin uudet julkisia hankintoja koskevat säännöt on hyväksytty, komissio aikoo muuttaa tätä tiedonantoa selvittääkseen, mitä vaikutusta uusien sääntöjen mukaisten menettelyjen käyttämisellä on valtiontukien kannalta.

⁽⁴⁾ Direktiivin 2004/18/EY 1 artiklan 11 kohdan a alakohta ja direktiivin 2004/17/EY 1 artiklan 9 kohdan a alakohta.

⁽⁵⁾ Direktiivin 2004/18/EY 1 artiklan 11 kohdan b alakohta ja direktiivin 2004/17/EY 1 artiklan 9 kohdan b alakohta.

⁽⁶⁾ Direktiivin 2004/18/EY 29 artikla.

⁽⁷⁾ Direktiivin 2004/18/EY 30 artikla ja direktiivin 2004/17/EY 1 artiklan 9 kohdan a alakohta.

⁽⁸⁾ Direktiivin 2004/18/EY 31 artikla. Ks. myös direktiivin 2004/17/EY 40 artiklan 3 kohta.

⁽⁹⁾ Direktiivin 2004/18/EY 53 artiklan 1 kohdan b alakohta ja direktiivin 2004/17/EY 55 artiklan 1 kohdan b alakohta.

⁽¹⁰⁾ Direktiivin 2004/18/EY 53 artiklan 1 kohdan a alakohta ja direktiivin 2004/17/EY 55 artiklan 1 kohdan a alakohta; asiat 31/87, Beentjes, Kok. 1988, s. 4635, ja C-225/98, komissio v. Ranska, Kok. 2000, s. I-7445; asia C-19/00, SIAC Construction, Kok. 2001, s. I-7725.

⁽¹¹⁾ Ks. esimerkiksi käsikirjan *Buying Green! A Handbook on Green public procurement* uusi painos, joka on saatavilla osoitteesta http://ec.europa.eu/environment/gpp/buying_handbook_en.htm

⁽¹²⁾ Toisin sanoen kriteerit olisi määriteltävä siten, että ne sallivat toimivan kilpailun, jossa hyväksytyt tarjoukset tekijän saama etu on mahdollisimman pieni.

erityispiirteistä tai siitä, että immateriaalioikeudet tai tarvittava infrastruktuuri ovat tietyn palvelutarjoajan omistuksessa. Myöskään sellaisia menettelyitä, joissa tehdään ainoastaan yksi tarjous, ei voida pitää riittävinä sen varmistamiseksi, että yhteisö saa tarvitsemansa palvelun vähimmin kustannuksin.

3.6.2 *Korvauksen määrä, kun yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua ei anneta tehtäväksi tarjouskilpailumenettelyssä*

69. Kun tietyllä palvelulle on olemassa yleisesti hyväksytty markkinakorvaus, tämä korvaus muodostaa parhaimman vertailukohdan arvioitaessa ilman tarjouskilpailua maksettavaa korvausta ⁽¹⁾.
70. Kun markkinakorvausta ei ole olemassa, korvaus on määritettävä tarkastelemalla niitä kustannuksia, joita hyvin johdetulle ja asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisen kannalta riittäväillä välineillä varustetulle keskivertoyritykselle aiheutuisi kyseisten velvoitteiden täyttämistä, kun otetaan huomioon toiminnasta saatavat tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämistä saatava kohtuullinen voitto. Tavoitteena on varmistaa, että vertailukohdaksi ei oteta tehottoman yrityksen korkeita kustannuksia.
71. Koska ”hyvin johdetulle yritykselle” ei ole virallista määritelmää, jäsenvaltioiden olisi sovellettava objektiivisia arviointiperusteita, joiden katsotaan edustavan taloudelliselta kannalta tyydyttävää johtamista. Komission mielestä pelkästään voiton tuottaminen ei ole riittävä peruste, jotta yritystä voitaisiin pitää ’hyvin johdettuna’. Huomioon olisi otettava myös se, että yritysten markkinavoima tai alakohtaiset säännöt voivat vaikuttaa suuresti yritysten taloudellisiin tuloksiin, erityisesti niillä aloilla, joita yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät palvelut useimmiten koskevat.
72. Komissio on sitä mieltä, että ”hyvin johdetun yrityksen” käsitteeseen sisältyy se, että yritys noudattaa voimassa olevia kansallisia, unionin ja kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja. Jäsenvaltiot voivat käyttää analyysinsä perustana muun muassa tuottavuutta kuvaavia analyysisia suhdelukuja (kuten liikevaihto suhteessa sijoitettuun pääomaan, kokonaiskustannukset suhteessa liikevaihtoon, liikevaihto työntekijää kohden, arvonlisä työntekijää kohden tai henkilöstökustannukset suhteessa arvonlisänsä). Jäsenvaltiot voivat myös käyttää analyysisia suhdelukuja, jotka koskevat palvelutarjonnan laatua suhteessa käyttäjien odotuksiin. Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua tarjoava yritys, joka ei täytä jäsenvaltion vahvistamia laadullisia arviointiperusteita, ei ole hyvin johdettu yritys, vaikka sen kustannukset olisivat alhaiset.
73. Yrityksiä, joilla on tällaiset tehokasta johtamista kuvastavat analyysiset suhdeluvut, voidaan pitää keskivertoyrityksinä. Kustannusrakenteiden analyysissa ja vertailussa on kuitenkin otettava huomioon kyseisten yritysten koko ja se seikka, että joillakin toimialoilla voi toimia yrityksiä, joiden kustannusrakenteet poikkeavat paljon toisistaan.
74. Viittaus tarkasteltavan alan keskivertoyrityksen kustannuksiin merkitsee sitä, että riittävän monen yrityksen kustannukset voidaan ottaa huomioon. Nämä yritykset voivat sijaita samassa jäsenvaltiossa tai muissa jäsenvaltioissa. Komissio katsoo kuitenkin, ettei voida viitata sellaisen yrityksen kustannuksiin, jolla on monopoliasema tai joka saa julkisesta palvelusta korvausta, jota ei ole myönnetty unionin lainsäädännön mukaisilla ehdoilla, koska molemmissa tapauksissa kustannustaso voi olla tavallista korkeampi. Huomioon otetaan kaikki yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta aiheutuvat kustannukset, toisin sanoen tämän palvelun suorittamiseksi välttämättömät välittömät kustannukset ja asianmukainen osuus palveluun ja muihin toimintoihin yhteisesti liittyvistä välillisistä kustannuksista.
75. Jos jäsenvaltio voi osoittaa, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua tuottavan yrityksen kustannusrakenne vastaa tarkasteltavalla alalla toimivan tehokkaan ja vertailukelpoisen yrityksen keskimääräistä kustannusrakennetta, korvauksen määrän katsotaan täyttävän neljännen Altmark-kriteerin, jos yritys pystyy korvauksen avulla kattamaan kustannuksensa ja saamaan kohtuullisen voiton.
76. Ilmaisun ”yritys, jolla on riittävät välineet”, olisi katsottava tarkoittavan sellaista yritystä, jolla on välttämättömät resurssit, jotta se kykenee välittömästi täyttämään ne julkisen palvelun velvoitteet, jotka asetetaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamisen tehtäväkseen saavalle yritykselle.
77. ”Kohtuullisen voiton” olisi katsottava tarkoittavan sitä pääoman tuottoastetta ⁽²⁾, jota keskivertoyritys edellyttäisi harkitessaan, kykeneekö se tuottamaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua koko toimeksiannon keston ajan, ja jossa otetaan huomioon riskin suuruus 3.5 jaksossa tarkoitettulla tavalla.

⁽¹⁾ Ks. esim. komission päätös asiassa C 49/2006, Italia – valtiontuesta, jota Italia on myöntänyt Poste Italianelle korvauksena postitalletustodistusten jakelusta (EUVL L 189, 21.7.2009, s. 3).

⁽²⁾ Pääoman tuottoaste määritetään tässä sisäisenä korkokantana (IRR), jonka yritys saa sijoittamastaan pääomasta hankkeen koko keston aikana, toisin sanoen se on sopimuksen kassavirroista saatava sisäinen korkokanta.

KOMISSION TIEDONANTO

Julkisesta palvelusta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevat Euroopan unionin puitteet (2011)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2012/C 8/03)

1. TAVOITE JA SOVELTAMISALA

- Jotta tietyt yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät palvelut toimisivat sellaisin perustein ja edellytyksin, että ne voivat täyttää tehtävänsä, viranomaisten rahoitustuki voi osoittaa tarpeelliseksi, jos palvelun tuottamisesta saatavat tulot eivät riitä kattamaan julkisen palvelun velvoitteesta aiheutuvia kustannuksia.
- Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön ⁽¹⁾ mukaan julkisesta palvelusta maksettava korvaus ei ole Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, jos tietyt edellytykset täyttyvät ⁽²⁾. Näiden edellytysten täytyessä SEUT-sopimuksen 108 artiklaa ei sovelleta.
- Kun korvaus julkisesta palvelusta ei täytä näitä edellytyksiä ja jos SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan yleiset soveltamiskriteerit täyttyvät, kyseinen korvaus on valtiontukea ja siihen sovelletaan SEUT-sopimuksen 106, 107 ja 108 artiklaa.
- Komissio selvittää tiedonannossaan Euroopan unionin valtiontukisääntöjen soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta myönnettävään korvaukseen ⁽³⁾ niitä edellytyksiä, joiden täytyessä julkisen palvelun tuottamisesta maksettavaa korvausta on pidettävä

valtiontukena. Komission asetuksessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnettävään vähämerkityksiseen tukeen ⁽⁴⁾ vahvistetaan edellytykset, joiden täytyessä julkisesta palvelusta maksettavien pienten korvausmäärien ei pitäisi katsoa vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja/tai vääristävän tai uhkaavan vääristää kilpailua. Näissä olosuhteissa korvaukseen ei sovelleta SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa eikä se sen vuoksi kuulu SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdassa määrätyn ilmoitusmenettelyn soveltamisalaan.

- SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohta muodostaa oikeusperustan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyville palveluille myönnetyn valtiontuen arvioinnille. Sen mukaan yrityksiin, joille on annettu tehtäväksi yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottaminen, sekä fiskaalisiin monopoleihin sovelletaan SEUT-sopimuksen määräyksiä ja etenkin kilpailusääntöjä. SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdassa määrätään kuitenkin poikkeuksesta sopimuksen sisältämistä määräyksistä siltä osin kuin kilpailusääntöjen soveltaminen estäisi oikeudellisesti tai tosiasiallisesti yrityksiä hoitamasta niille uskottuja tehtäviä. Poikkeusta sovelletaan ainoastaan silloin, kun kaupan kehitykseen ei vaikuteta tavalla, joka olisi ristiriidassa unionin etujen kanssa.
- Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille ⁽⁵⁾ korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtiontukeen 2012/21/EU annetussa komission päätöksessä ⁽⁶⁾ määritetään edellytykset, joiden täytyessä tietyntyyliset korvaukset julkisen palvelun tuottamisesta on katsottava sisämarkkinoille soveltuviksi SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja vapautetuiksi SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ennakoilmoitusvelvollisuudesta.
- Tässä tiedonannossa vahvistettuja periaatteita sovelletaan julkisesta palvelusta maksettavaan korvaukseen ainoastaan silloin, kun korvaus on 2012/21/EU annetun päätöksen soveltamisalan ulkopuolelle kuuluvaa valtiontukea. Tällaiseen korvaukseen sovelletaan SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaista ennakoilmoitusvelvollisuutta. Tässä tiedonannossa määritetään edellytykset, joiden täytyessä tällainen valtiontuki voidaan katsoa

⁽¹⁾ Tuomiot asiassa C-280/00, Altmark Trans GmbH ja Regierungspresidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH ("Altmark"), Kok. 2003, s. I-7747, ja yhdistetyissä asioissa C-34/01–C-38/01, Enirisorse SpA v. Ministero delle Finanze, Kok. 2003, s. I-14243.

⁽²⁾ Altmark-tuomiossa tuomioistuin totesi, että korvaus julkisen palvelun velvoitteesta ei ole valtiontukea, jos neljä kumulatiivista kriteeriä täyttyy. Ensinnäkin edunsaajayrityksen tehtäväksi on tosiasiasa annettava julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen ja nämä velvoitteet on määriteltävä selvästi. Toiseksi ne parametrit, joiden perusteella korvaus lasketaan, on etukäteen vahvistettava objektiivisesti ja läpinäkyvästi. Kolmanneksi korvaus ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen, jotta voidaan kattaa kaikki ne kustannukset tai osa niistä kustannuksista, joita julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen aiheuttaa, kun otetaan huomioon kyseisestä toiminnasta saadut tulot ja kohtuullinen voitto. Neljänneksi silloin, kun julkisen palvelun velvoitteiden täyttämistä vastaavaa yritystä ei tietyssä konkreettisessa tapauksessa valita sellaisessa julkisissa hankintoja koskevassa menettelyssä, jossa on mahdollista valita se ehdokas, joka kykenee tuottamaan kyseiset palvelut julkisyhteisön kannalta vähäisimmin kustannuksin, tarvittavan korvauksen taso on määritettävä tarkastelemalla sellaisia kustannuksia, joita hyvin johdetulle ja asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisen kannalta riittäväillä välineillä varustetulle keskivertoyritykselle aiheutuisi kyseisten velvoitteiden täyttämistä.

⁽³⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 23.

⁽⁴⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 4.

⁽⁵⁾ EUVL L 7, 11.1.2012, s. 3.

⁽⁶⁾ EUVL L 7, 11.1.2012.

sisämarkkinoille soveltuvaksi SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Se korvaa julkisen palvelun velvoitteesta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevat yhteisön puitteet ⁽¹⁾.

8. Tässä tiedonannossa vahvistettuja periaatteita sovelletaan julkisesta palvelusta maksettaviin korvauksiin lento- ja meriliikenteen alalla sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin alakohdaiseen lainsäädäntöön sisältyvien tiukempien erityissäännösten soveltamista. Niitä ei sovelleta sisämaanliikenteeseen eikä julkiseen yleisradiotoimintaan, joka kuuluu valtiontukisääntöjen soveltamisesta julkiseen yleisradiotoimintaan annetun komission tiedonannon ⁽²⁾ soveltamisalaa.
9. Tukea sellaisille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottajille, jotka ovat vaikeuksissa, arvioidaan valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annettujen yhteisön suuntaviivojen ⁽³⁾ nojalla.
10. Tässä tiedonannossa vahvistettujen periaatteiden soveltaminen ei rajoita seuraavien säännösten soveltamista:
 - a) unionin kilpailuoikeuden säännökset (erityisesti SEUT-sopimuksen 101 ja 102 artikla);
 - b) unionin julkisia hankintoja koskevat säännökset;
 - c) jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta sekä tiettyjen yritysten taloudellisen toiminnan avoimuudesta 16 päivänä marraskuuta 2006 annetun komission direktiivin 2006/111/EY ⁽⁴⁾ säännökset;
 - d) lisävaatimukset, jotka johtuvat SEUT-sopimuksesta tai unionin alakohtaisesta lainsäädännöstä.

2. JULKISESTA PALVELUSTA MAKSETTAVANA KORVAUKSENA MYÖNNETTÄVÄN VALTIONTUEN SISÄMARKKINOILLE SOVELTUVUUDEN EDELLYTYKSET

2.1 Yleiset säännökset

11. Sisämarkkinoiden tämänhetkessä kehitysvaiheessa annetun päätöksen 2012/21/EU soveltamisalan ulkopuolelle jäävä valtiontuki voidaan julistaa SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan mukaiseksi, jos se on välttämätöntä kyseessä olevan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamiseksi eikä vaikuta kaupan kehitykseen tavalla, joka on ristiriidassa unionin etujen kanssa. Jäljempänä 2.2–2.10 jaksossa vahvistettujen edellytysten on täytyttävä tämän tasapainon saavuttamiseksi.
12. Tuki on myönnettävä varsinaisiin ja oikein määriteltyihin SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviin palveluihin.

2.2 SEUT-sopimuksen 106 artiklassa tarkoitetut varsinaiset yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät palvelut

13. Tiedonannossa Euroopan unionin valtiontukisääntöjen soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta myönnettävään korvaukseen komissio on selventänyt vaatimuksia, jotka koskevat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun määrittelyä. Erityisesti se on selventänyt, että jäsenvaltiot eivät voi liittää erityisiä julkisen palvelun velvoitteita palveluihin, joita tavanomaisissa markkinaolosuhteissa toimivat yritykset jo tarjoavat tai voivat tarjota tyydyttävästi ja valtion määrittämällä yleisen edun mukaisilla ehdoilla, joihin kuuluvat muun muassa hinta, objektiiviset laatuominaisuudet, jatkuvuus ja palvelun saatavuus. Sen kysymyksen osalta, voivatko markkinat tarjota palvelun, komissio voi arvioinnissaan ainoastaan tarkistaa, onko jäsenvaltion käyttämä määritelmä ilmeisen virheellinen, ellei unionin lainsäädännössä säädetä tiukemmasta normista.
14. Jotta tässä tiedonannossa vahvistettuja periaatteita voitaisiin soveltaa, jäsenvaltioiden olisi osoitettava, että ne ovat harkinneet asianmukaisella tavalla julkisen palvelun tarvetta käyttämällä julkista kuulemistä tai muita asianmukaisia välineitä käyttäjien ja palveluntarjoajien etujen huomioon ottamiseksi. Näin ei ole silloin, kun on selvää, että uusi kuuleminen ei tuo merkittävää lisäarvoa äskettäin järjestettyyn kuulemiseen.

2.3 Julkisen palvelun veloitteet ja korvauksen laskentaa koskevat säännöt täsmentävän toimeksiantoasiakirjan tarve

15. Vastuu yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamisesta on annettava kyseiselle yritykselle yhdellä tai useammalla asiakirjalla, jonka muodosta jokainen jäsenvaltio voi itse päättää. ”Jäsenvaltiolla” tarkoitetaan keskushallintoa sekä paikallisia ja alueellisia hallintoyksiköitä.
16. Asiakirjassa tai asiakirjoissa on kuvattava erityisesti
 - a) julkisen palvelun velvoitteiden sisältö ja kesto;
 - b) asianomainen yritys ja tarvittaessa alue;
 - c) toimeksiantavan viranomaisen yritykselle mahdollisesti myöntämien yksin- tai erityisoikeuksien luonne;
 - d) korvausmenetelmä ja korvauksen laskennassa, seurannassa ja tarkistamisessa käytettävät parametrit; ja

⁽¹⁾ EUVL C 297, 29.11.2005, s. 4.

⁽²⁾ EUVL C 257, 27.10.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽⁴⁾ EUVL L 318, 17.11.2006, s. 17.

- e) järjestelyt liiallisten korvausten välttämiseksi ja perimiseksi takaisin.

2.4 Toimeksiannon kesto

17. Toimeksiannon kesto olisi perusteltava objektiivisilla kriteereillä kuten tarpeella kuolettaa kiinteä käyttöomaisuus, joka ei ole siirrettävissä. Toimeksiannon kesto ei periaatteessa saisi ylittää sitä ajanjaksoa, joka tarvitaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamiseksi välttämättömien merkittävimpien omaisuuserien kuolettamiseksi.

2.5 Direktiivin 2006/111/EY noudattaminen

18. Tuki katsotaan sisämarkkinoille soveltuvaksi SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan perusteella ainoastaan silloin, kun yritys noudattaa soveltuvin osin direktiiviä 2006/111/EY⁽¹⁾. Tuen, joka ei ole kyseisen direktiivin mukainen, katsotaan vaikuttavan kaupan kehitykseen tavalla, joka olisi ristiriidassa unionin etujen kanssa SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

2.6 Unionin julkisia hankintoja koskevien sääntöjen noudattaminen

19. Tuki katsotaan sisämarkkinoille soveltuvaksi SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan perusteella ainoastaan silloin, kun vastuullinen viranomaisena on noudattanut tai sitoutuu noudattamaan sovellettavia julkisia hankintoja koskevia unionin sääntöjä, kun se antaa palvelun tuottamisen kyseisen yrityksen tehtäväksi. Niihin sisältyvät kaikki avoimuutta ja tasavertaista ja syrjimätöntä kohtelua koskevat vaatimukset, jotka ovat seurausta suoraan SEUT-sopimuksesta ja mahdollisesti unionin sekundaarilainsäädännöstä. Tuen, joka ei ole näiden sääntöjen ja vaatimusten mukainen, katsotaan vaikuttavan kaupan kehitykseen tavalla, joka olisi ristiriidassa unionin etujen kanssa SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

2.7 Syrjimättömyys

20. Kun viranomaisena antaa saman yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun usean yrityksen tehtäväksi, korvaus olisi laskettava kunkin yrityksen osalta samaa menetelmää käyttäen.

2.8 Korvauksen määrä

21. Korvauksen määrä ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämiseksi aiheutuvien nettokustannusten⁽²⁾ kattamiseksi, kohtuullinen voitto mukaan luettuna.

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta sekä tiettyjen yritysten taloudellisen toiminnan avoimuudesta annettu komission direktiivi 2006/111/EY.

⁽²⁾ Tässä yhteydessä nettokustannuksilla tarkoitetaan 25 kohdassa määriteltyjä nettokustannuksia, tai jos vältettyjen nettokustannusten menetelmää ei voida soveltaa, kustannuksia, joista on vähennetty tulot.

22. Korvauksen määrä voidaan määrittää joko odotettujen kustannusten ja tulojen tai todellisten kustannusten ja tulojen perusteella, tai näiden yhdistelmän perusteella riippuen tehokkuuskannustimista, jotka jäsenvaltio haluaa heti aluksi asettaa 40 ja 41 kohdan mukaisesti.

23. Kun korvaus perustuu kokonaan tai osittain odotettuihin kustannuksiin ja tuloihin, ne on täsmennettävä toimeksiannossa. Niiden on perustuttava uskottaviin ja havaittavissa oleviin parametreihin, jotka kuvaavat sitä taloudellista ympäristöä, jossa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu tuotetaan. Niiden on tarvittaessa perustuttava alan sääntelyviranomaisten tai muiden yrityksestä riippumattomien tahojen asiantuntemukseen. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava lähteet, joihin odotukset perustuvat⁽³⁾. Kustannusarviossa on huomioitava ne tehokkuusedut, joita yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottajan odotetaan saavan toimeksiannon aikana.

Julkisen palvelun velvoitteiden täyttämiseksi välttämättömät nettokustannukset

24. Nettokustannukset, jotka ovat välttämättömiä tai joiden odotetaan olevan välttämättömiä julkisen palvelun velvoitteiden täyttämiseksi, olisi laskettava käyttämällä vältettyjen nettokustannusten menetelmää, kun sitä edellytetään unionin tai kansallisessa lainsäädännössä, ja muissa tapauksissa, kun se on mahdollista.

Vältettyjen nettokustannusten menetelmä

25. Vältettyjen nettokustannusten menetelmässä nettokustannukset, jotka ovat välttämättömiä tai joiden odotetaan olevan välttämättömiä julkisen palvelun velvoitteiden täyttämiseksi, lasketaan niiden nettokustannusten, jotka aiheutuvat palveluntarjoajalle sen harjoittaessa liiketoimintaa julkisen palvelun velvoitteen alaisena, ja samalle palveluntarjoajalle ilman kyseistä velvoitetta aiheutuvien nettokustannusten tai voiton välisenä erotuksena. On kiinnitettävä asianmukaista huomiota siihen, että arvioidaan oikein ne kustannukset, jotka palveluntarjoajan odotetaan välttävän, ja tulot, jotka sen odotetaan menettävän ilman julkisen palvelun velvoitetta. Nettokustannuksia laskettaessa olisi arvioitava yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottajan saamia hyötyjä, mukaan lukien aineettomat hyödyt, jos mahdollista.

26. Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY⁽⁴⁾ liitteessä IV ja yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista

⁽³⁾ Julkiset tietolähteet, yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottajan aikaisemmat kustannustasot, kilpailijoiden kustannustasot, liiketoimintasuunnitelmat, toimialaraportit jne.

⁽⁴⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY⁽¹⁾ liitteessä I annetaan tarkempia ohjeita siitä, kuinka vältettyjen nettokustannusten menetelmää sovelletaan.

27. Vaikka komissio pitää vältettyjen nettokustannusten menetelmää tarkimpana menetelmänä julkisen palvelun veloitteen kustannusten määrittämiseksi, joissakin tapauksissa tämän menetelmän käyttäminen ei ehkä ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista. Tällaisissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa komissio voi hyväksyä vaihtoehtoisia menetelmiä niiden nettokustannusten laskemiseksi, jotka ovat välttämättömiä julkisen palvelun veloitteiden täyttämiseksi, esimerkiksi kustannusten kohdentamiseen perustuvan menetelmän.

Kustannusten kohdentamiseen perustuva menetelmä

28. Kustannusten kohdentamismenetelmässä julkisen palvelun veloitteiden täyttämiseksi välttämättömät nettokustannukset voidaan laskea niiden kustannusten ja tulojen erotuksena, joita toimeksiannon saaneelle palveluntarjoajalle aiheutuu julkisen palvelun veloitteiden täyttämisestä toimeksiannossa esitetyn määrittelyn ja arvioinnin mukaisesti.
29. Kustannuksina otetaan huomioon kaikki yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamiseksi välttämättömät kustannukset.
30. Jos kyseinen yritys harjoittaa toimintaa ainoastaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun alalla, yrityksen kaikki kustannukset voidaan ottaa huomioon.
31. Jos yritys harjoittaa myös toimintaa, joka ei koske yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua, huomioon otettavat kustannukset voivat kattaa kaikki suorat kustannukset, jotka ovat välttämättömiä julkisen palvelun veloitteiden täyttämiseksi, ja asianmukaisen osuuden välillisistä kustannuksista, jotka ovat yhteisiä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvälle palvelulle ja muille toimintoille. Mahdolliseen muuhun toimintaan kuin yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvään palveluun liittyviin kustannuksiin on sisällytettävä kaikki suorat kustannukset ja asianmukainen osuus yhteisistä kustannuksista. Määritettäessä asianmukaista osuutta yhteisistä kustannuksista vertailukohtana voidaan käyttää resurssien käytön markkinahintoja, jos niitä on saatavilla⁽²⁾. Jollei markkinahintoja ole saatavilla, asian-

mukainen osuus yhteisistä kustannuksista voidaan määrittää sen kohtuullisen voiton⁽³⁾ perusteella, jonka yrityksen odotetaan saavan toiminnoista, jotka eivät liity yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvään palveluun, tai muilla tarkoituksenmukaisemmillä menetelmillä.

Tulot

32. Tuloina on otettava huomioon ainakin yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta saatavat kokonaistulot toimeksiannossa esitetyn määrittelyn mukaisesti sekä erityis- tai yksinoikeuksista saatavat ylimääräiset tuotot, vaikka kyseiset oikeudet liittyisivät muihin toimintoihin 45 kohdan mukaisesti, riippumatta siitä, luokitellaanko nämä ylimääräiset tuotot SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi.

Kohtuullinen voitto

33. Kohtuullisella voitolla tarkoitetaan sitä pääoman tuottoastetta, jota keskivertoyritys edellyttäisi harkitessaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamista koko toimeksiannon keston ajan, ottaen huomioon riskin suuruus⁽⁴⁾. Riskin suuruus riippuu toimialasta, palvelun tyypistä ja korvausjärjestelmän ominaispiirteistä.
34. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa on mahdollista käyttää muita tuottoindikaattoreita kuin pääoman tuottoaste sen määrittämiseksi, mikä kohtuullisen voiton olisi oltava, esimerkiksi keskimääräinen oman pääoman tuotto⁽⁵⁾ toimeksiannon aikana, sijoitetun pääoman tuotto, kokonaispääoman tuotto ja myyntituotto.
35. Riippumatta siitä, mikä indikaattori valitaan, jäsenvaltion on toimitettava komissiolle todisteet siitä, ettei odotettu voitto ylitä sitä, mitä tyypillinen yritys edellyttäisi harkitessaan palvelun tuottamista, esimerkiksi toimittamalla tiedot kilpailuolosuhteissa myönnettyistä samantyyppisistä sopimuksista saaduista tuotoista.

⁽¹⁾ EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14.

⁽²⁾ Chronopostia koskevassa asiassa (yhdistetyt asiat C-83/01 P, C-93/01 P ja C-94/01 P, Chronopost SA, Kok. 2003, s. I-06993) tuomioistuimien viittasi ”normaaleihin markkinaehtoihin”: ”Koska ei ole mitään mahdollisuuksia verrata Ranskan postilaitoksen tilannetta muulla kuin suljetulla sektorilla toimivan yksityisen konsernin tilanteeseen, ’normaaleja markkinaehtoja’, jotka ovat väistämättä hypoteettisia, on arvioitava ottamalla huomioon käytettävissä olevat objektiiviset ja todennettavissa olevat seikat.”

⁽³⁾ Kohtuullista voittoa arvioidaan ennakoivasti (odotettujen voittojen perusteella toteutuneiden voittojen sijasta), jotta ei poisteta yrityksen kannustimia pyrkiä tehokkuusetiuhin harjoittaessaan muuta kuin yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua koskevaa toimintaa.

⁽⁴⁾ Pääoman tuottoaste määritetään tässä sisäisenä korkokantana (IRR), jonka yritys saa sijoittamastaan pääomasta hankkeen koko keston aikana, toisin sanoen sopimuksen kassavirroista saatava sisäinen korkokanta.

⁽⁵⁾ Oman pääoman tuottoaste (ROE) määritetään liikeluoksen (EBIT) ja oman pääoman välisenä suhteena kyseisenä vuonna. Keskimääräinen vuotuinen tuottoaste olisi laskettava toimeksiannon keston aikana soveltamalla diskonttaustekijänä joko yrityksen pääomakustannuksia tai komission viitekorkoja koskevassa tiedonannossa vahvistettua korkoa riippuen siitä, kumpi on sopivin.

36. Kohtuullisena pidetään aina pääoman tuottoastetta, joka ei ylitä sovellettavaa swap-korkoa ⁽¹⁾, jota on korotettu 100 peruspisteellä ⁽²⁾. Sovellettava swap-korko on se swap-korko, jonka maturiteetti ja valuutta vastaavat toimeksiannon kestoa ja valuuttaa.
37. Kun yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamiseen liittyy merkittävä kaupallinen tai sopimusriski, esimerkiksi siitä syystä, että korvaus maksetaan kiinteänä kertamaksuna, joka kattaa odotetut nettokustannukset ja kohtuullisen voiton, ja kyseinen yritys toimii kilpailuympäristössä, kohtuullinen voitto ei saa ylittää sitä tasoa, joka vastaa sellaista pääoman tuottoastetta, joka on suhteessa riskiin. Tämä tuottoaste olisi mahdollisuuksien mukaan määritettävä ottaen huomioon se pääoman tuottoaste, joka on saavutettu samantyyppisillä julkisia palveluja koskevilla sopimuksilla, jotka on tehty kilpailuolosuhteissa (esimerkiksi tarjouskilpailun perusteella tehdyillä sopimuksilla). Kun tällaisen menetelmän soveltaminen ei ole mahdollista, voidaan perustelluissa tapauksissa käyttää muita menetelmiä pääoman tuoton määrittämiseksi ⁽³⁾.
38. Kun yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamiseen ei liity huomattavaa kaupallista tai sopimusriskiä, esimerkiksi sen vuoksi, että palvelun tuottamisesta aiheutuvat nettokustannukset korvataan jälkikäteen täysimääräisesti, kohtuullinen voitto ei saa ylittää edellä 36 kohdassa määritettyä tasoa. Tällainen korvausjärjestelmä ei luo julkisen palvelun tuottajalle tehokkuuskannustimia. Sen vuoksi sen käyttäminen on tiukasti rajattu tapauksiin, joissa jäsenvaltiot pystyvät perustelevaan, ettei ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista ottaa huomioon tuotannon tehokkuutta ja käyttää sellaista sopimusmuotoa, joka kannustaa saavuttamaan tehokkuusetuja.
- Tehokkuuskannustimet*
39. Suunnitellessaan korvausmenetelmää jäsenvaltioiden on otettava käyttöön kannustimia, joilla varmistetaan korkealaatuisen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tehokas tuottaminen, jolleivät ne pysty asianmukaisesti perustelevaan, ettei se ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista.
- ⁽¹⁾ Swap-korko on pitemmän maturiteetin vastine pankkien väliselle antolainauskorolle (IBOR). Sitä käytetään rahoitusmarkkinoilla vertailukorkona määritettäessä rahoituskorkoa.
- ⁽²⁾ Suuruudeltaan 100 peruspisteen preemion tarkoituksena on muun muassa korvata maksuvalmiusriski, joka liittyy siihen, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottaja, joka sijoittaa pääomaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua koskevaan sopimukseen, sitoo pääoman toimeksiannon ajaksi eikä pysty myymään osuuttaan yhtä nopeasti ja yhtä pienin kustannuksin kuin sellaista omaisuuserää, jonka omistus pohja on hajaantunut ja johon ei liity maksuvalmiusriskejä.
- ⁽³⁾ Esimerkiksi vertaamalla tuottoa yrityksen kyseisestä toiminnasta aiheutuvaan painotettuun keskimääräiseen pääomakustannukseen (WACC) tai vertaamalla sitä alan keskimääräiseen pääoman tuottoon viime vuosina ottaen huomioon se, voidaanko historiallisia tietoja käyttää tulevaisuutta koskeissa ennusteissa.
40. Tehokkuuskannustimet voivat olla erityyppisiä kunkin tapauksen tai alan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi. Jäsenvaltiot voivat esimerkiksi määritellä etukäteen kiinteän korvaustason, jossa ennakoidaan ja otetaan huomioon tehokkuusedut, joita yrityksen voidaan odottaa saavan toimeksiannon aikana.
41. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltiot voivat määrittää toimeksiannossa tuotannollisia tehokkuustavoitteita, joiden yhteydessä korvauksen taso riippuu siitä, missä määrin tavoitteet on saavutettu. Jos yritys ei saavuta tavoitteita, korvausta olisi pienennettävä toimeksiannossa määritellyn laskentamenetelmän mukaisesti. Jos yritys sitä vastoin ylittää tavoitteet, korvausta olisi nostettava toimeksiannossa määritetyn menetelmän mukaisesti. Tuotannollisiin tehokkuusetuihin liittyvät palkinnot on asetettava sellaiselle tasolle, että kyseiset edut on mahdollista jakaa tasapainoisesti yrityksen ja jäsenvaltion ja/tai käyttäjien kesken.
42. Kaikkien menetelmien, joilla kannustetaan parantamaan tehokkuutta, on perustuttava objektiivisiin ja mitattaviin oleviin arviointiperusteisiin, jotka on määritetty toimeksiannossa, ja yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottajasta riippumattoman yksikön on arvioitava menetelmiä jälkikäteen läpinäkyvällä tavalla.
43. Tehokkuusedut olisi saavutettava heikentämättä tuotetun palvelun laatua ja niiden olisi täytettävä unionin lainsäädännön vaatimukset.
- Sellaisiin yrityksiin sovellettavat määräykset, joilla on yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun lisäksi myös muita toimintoja tai jotka tuottavat useita yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja*
44. Jos yritys harjoittaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisen lisäksi muuta toimintaa, sisäisessä kirjanpidossa on eriteltävä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen ja muiden palvelujen tuottamisesta syntyneet menot ja tulot 31 kohdassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Silloin kun yritys on vastuussa useiden yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta joko sen vuoksi, että palveluilla on eri toimeksiantaja tai että palvelujen luonne on erilainen, yrityksen sisäisellä kirjanpidolla on voitava varmistaa, onko näiden eri palvelujen yhteydessä maksettu liiallisia korvauksia.
45. Jos yrityksellä on erityis- tai yksinoikeuksia, jotka liittyvät muuhun toimintaan kuin siihen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvään palveluun, jota varten tukea myönnetään, ja joista saadaan kohtuullista voittoa suurempi voitto, tai se hyötyy muista valtion myöntämistä eduista, nämä on otettava huomioon riippumatta siitä, miten ne luokitellaan sovellettaessa SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa, ja lisättävä yrityksen tuloihin. Sellaisista toiminnoista, joihin yrityksellä on erityis- tai yksinoikeuksia, saatavaa kohtuullista voittoa on arvioitava ennakoivasti ottaen

huomioon kyseiselle yritykselle aiheutuva riski tai riskin puuttuminen. Arvioinnissa on lisäksi otettava huomioon tehokkuuskannustimet, jotka jäsenvaltio on ottanut käyttöön kyseisten palvelujen tarjonnan suhteen.

46. Jäsenvaltio voi päättää, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun ulkopuolisista muista toiminnoista, erityisesti niistä toiminnoista, joissa käytetään yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamisessa välttämätöntä infrastruktuuria, saatavat voitot on osoitettava kokonaan tai osittain yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun rahoittamiseen.

Liialliset korvaukset

47. Liialliseksi korvaukseksi olisi katsottava kaikki yrityksen saamat korvaukset, jotka ylittävät 21 kohdassa määritellyn tukimäärän sopimuksen koko voimassaoloaikana. Kuten 39–42 kohdassa todetaan, yritys voi toimeksiannon määräysten mukaisesti pitää itsellään kohtuullisena lisävoittona ylijäämän, joka on seurausta odottamattoman suurista tehokkuuseduista ⁽¹⁾.

48. Koska liialliset korvaukset eivät ole välttämättömiä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamiseksi, ne ovat sisämarkkinoille soveltumatonta valtiontukea.

49. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta myönnettävä korvaus täyttää tässä tiedonannossa vahvistetut vaatimukset ja erityisesti, että yritysten saama korvaus ei ylitä määrää, joka on määritetty tässä jaksossa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Niiden on esitettävä siitä todisteet komission pyynnöstä. Niiden on tehtävä säännöllisiä tarkastuksia tai huolehdittava siitä, että tarkastuksia tehdään toimeksiannon keston päätyttyä ja joka tapauksessa enintään kolmen vuoden välein. Jos on kyse tuesta, joka on myönnetty muutoin kuin julkaistun julkisen hankintamenettelyn avulla ⁽²⁾, tarkastuksia olisi tavallisesti tehtävä vähintään joka toinen vuosi.

50. Kun jäsenvaltio on ennakolta määrittänyt kiinteän korvaustason, jossa otetaan riittävällä tavalla etukäteen huomioon tehokkuusedut, joita julkisen palvelun tarjoajan voidaan odottaa saavan toimeksiannon keston aikana, kustannusten ja tuottojen täsmällisen kohdentamisen ja tässä jaksossa kuvattujen kohtuullisten odotusten perusteella, liiallisten korvausten tarkistuksessa tarkistetaan periaatteessa ainoastaan, että se voitotaso, johon palveluntarjoaja on oikeutettu toimeksiannon perusteella, on todella kohtuullinen ennakolta tarkasteltuna.

⁽¹⁾ Vastaavasti yrityksen olisi osittain katettava alijäämä, joka on seurausta odotettua pienemmistä tehokkuuseduista, jos toimeksiannossa määrätään niin.

⁽²⁾ Kuten tuki, joka myönnetään sisäisille sopimuksille, käyttöoikeus-sopimuksille ilman kilpailumenettelyä tai julkisen hankintamenettelyn puitteissa ilman ennakkojulkaisua.

2.9 Lisävaatimukset, jotka saattavat olla tarpeen sen varmistamiseksi, ettei kaupan kehitykseen vaikuteta tavalla, joka on ristiriidassa unionin etujen kanssa

51. Tämän tiedonannon 2.1–2.8 jaksossa vahvistetut vaatimukset riittävät yleensä varmistamaan, että tuki ei vääristä kilpailua tavalla, joka on ristiriidassa unionin etujen kanssa.

52. On kuitenkin mahdollista, että joissakin poikkeustapauksissa sisämarkkinoilla esiintyviä vakavia kilpailun vääristymiä ei poisteta ja tuki voisi vaikuttaa kaupan tavalla, joka on ristiriidassa unionin etujen kanssa.

53. Tällaisissa tapauksissa komissio tarkastelee, voitaisiinko kilpailun vääristymistä pienentää asettamalla ehtoja tai vaatimalla jäsenvaltiolta sitoumuksia.

54. Unionin etujen vastaista vakavaa kilpailun vääristymistä odotetaan esiintyvän vain poikkeuksellisissa tilanteissa. Komissio tarkastelee kilpailun vääristymistä ainoastaan silloin kun tuella on merkittäviä haitallisia vaikutuksia muihin jäsenvaltioihin ja sisämarkkinoiden toimintaan, esimerkiksi siitä syystä, että tärkeillä toimialoilla toimivat yritykset eivät pysty toimimaan sellaisessa mittakaavassa, jota tehokas toiminta edellyttää.

55. Tällaista kilpailun vääristymistä voi esiintyä esimerkiksi silloin kun toimeksiannon pituutta ei voida perustella objektiivisilla kriteereillä (kuten tarve kuolettaa kiinteä käyttöomaisuus, joka ei ole siirrettävissä) tai siinä yhdistetään useita tehtäviä (joista tavallisesti annetaan erilliset toimeksiannot ilman sosiaalisen hyödyn pienentymistä ja palvelun tuottamisen tehokkuuteen liittyviä lisäkustannuksia). Tällaisessa tapauksessa komissio arvioi, olisiko sama julkinen palvelu mahdollista tuottaa myös kilpailua vähemmän vääristävällä tavalla, esimerkiksi toimeksiannolla, jonka kesto tai laajuus on rajoitetumpi, tai erillisillä toimeksiannoilla.

56. Tarkempaa arviointia edellyttävä tilanne voi syntyä myös silloin kun jäsenvaltio antaa ilman kilpailumenettelyä julkisen palvelun tarjoajalle tehtäväksi yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamisen varaamattomilla markkinoilla, joilla jo tuotetaan hyvin samankaltaisia palveluja tai niitä odotetaan tuotettavan lähitulevaisuudessa ilman yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua. Tällaiset kielteiset vaikutukset kaupan kehitykseen voivat olla selvempiä, kun yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua on tarkoitus tarjota hintaan, joka on alhaisempi kuin todellisten tai mahdollisten palveluntarjoajien kustannukset, jolloin seurauksena on markkinoiden sulkeminen. Vaikka komissio kunnioittaa täysin jäsenvaltion laajaa harkintavaltia määrittellä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu, se voi tästä syystä vaatia muutoksia esimerkiksi tuen jakamiseen, jos se voi kohtuudella

- osoittaa, että sama yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu olisi mahdollista tuottaa sellaisilla hinnoilla koskevalla ehdolla, jotka ovat käyttäjien kannalta samankaltaiset, vähemmän kilpailua vääristävällä tavalla ja alhaisemmillä kustannuksilla valtiolle.
57. Perusteet tarkempaan arviointiin ovat olemassa myös silloin kun palveluvelvoitteen osoittaminen on yhteydessä erityistä tai yksioikeuksiin, jotka rajoittavat vakavasti kilpailua sisämarkkinoilla unionin edun vastaisella tavalla. Vaikka tällaisia tapauksia käsitellään pääasiassa SEUT-sopimuksen 106 artiklan 1 kohdan nojalla, valtioneuvoston ei voida katsoa sisämarkkinoille soveltuvaksi, jos yksioikeus antaa etuja, joita ei ole mahdollista arvioida, määrittää tai ymmärtää asianmukaisesti 2.8 jaksossa kuvatuilla menetelmillä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien nettokustannusten laske-
miseksi.
58. Komissio kiinnittää huomiota myös tilanteisiin, joissa yritys voi tuen ansiosta rahoittaa sellaisen infrastruktuurin luomisen tai käytön, jota ei ole helppo luoda uudelleen, ja sulkea ne markkinat, joilla yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua tarjotaan, tai niihin liittyvät merkitykselliset markkinat. Tällaisessa tilanteessa voi olla tarkoituksenmukaista vaatia, että kilpailijoille annetaan oikeudenmukainen ja syrjimätön pääsy kyseiseen infrastruktuuriin asianmukaisiin ehdoin.
59. Jos kilpailu vääristyy toimeksiannon seurauksena ja vaikeuttaa sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan turvaamiseen tähtäävän unionin lainsäädännön tehokasta täytäntöönpanoa tai soveltamista, komissio tarkastelee, voitaisiinko julkinen palvelu tuottaa vähemmän vääristävällä tavalla, esimerkiksi panemalla alakohtainen unionin lainsäädäntö täytäntöön täysimääräisesti.

2.10 Avoimuus

60. Jokaisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta maksettavasta korvauksesta, joka kuuluu tämän tiedonannon soveltamisalaan, kyseisen jäsenvaltion on julkaisettava seuraavat tiedot internetissä tai muulla asianmukaisella tavalla:
- 14 kohdassa tarkoitettujen julkisen kuulemisen tulokset tai muut asianmukaiset välineet;
 - julkisen palvelun velvoitteiden sisältö ja kesto;
 - asianomainen yritys ja tarvittaessa alue;
 - yritykselle vuosittain myönnettävät tukimäärät.

2.11 Tuki, joka täyttää päätöksen 2012/21/EU 2 artiklan 1 kohdassa vahvistetut edellytykset

61. Tämän tiedonannon 14, 19, 20, 24, 39, 51–59 kohtaa ja 60 kohdan a alakohtaa ei sovelleta tukeen, joka täyttää päätöksen 2012/21/EU 2 artiklan 1 kohdassa vahvistetut edellytykset.

3. RAPORTOINTI JA ARVIOINTI

62. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle tämän tiedonannon noudattamista koskeva kertomus joka toinen vuosi. Kertomuksissa on esitettävä katsaus tiedonannon soveltamiseen palvelutarjoajien eri toimialojen osalta, mukaan lukien

- kuvaus tässä tiedonannossa vahvistettujen periaatteiden soveltamisesta sen soveltamisalaan kuuluviin palveluihin, mukaan luettuina sisäiset toiminnot;
- tämän tiedonannon soveltamisalaan kuuluville yrityksille myönnetyn tuen kokonaismäärä ja sen jakautuminen tuensaajien toimialoille;
- selvitys siitä, onko tässä tiedonannossa vahvistettujen periaatteiden soveltaminen johtanut tietyn palvelutyypin osalta vaikeuksiin tai kolmansien osapuolten kanteluihin; ja
- muut komission mahdollisesti edellyttämät tässä tiedonannossa vahvistettujen periaatteiden soveltamista koskevat tiedot, jotka on täsmennettävä hyvissä ajoin ennen kertomuksen toimittamisen määräaika.

Ensimmäinen kertomus on toimitettava 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä.

63. Lisäksi jäsenvaltioiden on Euroopan yhteisön perustamis-
sopimuksen 93 artiklan [nykyisin SEUT-sopimuksen 113 artikla] soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 659/1999 ⁽¹⁾ säädettyjen vaatimusten ja Euroopan yhteisön perustamis-
sopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettuna neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 ⁽²⁾ mukaisesti toimitettava komissiolle vuosittain kertomus tuesta, jota on myönnetty komission tämän tiedonannon perusteella antaman päätöksen johdosta.

64. Kertomukset julkaistaan komission internetsivuilla.

65. Komissio aikoo tarkastella tätä tiedonantoa uudelleen 31 päivään tammikuuta 2017 mennessä.

4. KOMISSION PÄÄTÖKSIIN LIITTYVÄT EHDOT JA VELOITTEET

66. Asetuksen (EY) N:o 659/1999 7 artiklan 4 kohdan mukaan komissio voi asettaa myönteiselle päätökselle ehtoja, joiden täyttyessä se voi katsoa tuen soveltuvan sisämarkkinoille, sekä velvoitteita, joiden avulla se voi valvoa päätöksen noudattamista. Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen alalla ehdot ja velvoitteet voivat olla tarpeen erityisesti sen varmistamiseksi, että kyseisille yrityksille

⁽¹⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1.

myönnetty tuki ei johda kohtuuttomiin kilpailun ja kaupan vääristymiin sisämarkkinoilla. Tässä yhteydessä voi olla tarpeen asettaa määräaikaiskertomuksen laatimista koskeva velvoite tai muita velvoitteita kutakin yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua koskevan erityistilanteen mukaan.

5. SOVELTAMINEN

67. Komissio soveltaa tätä tiedonantoa 31 päivästä tammikuuta 2012.
68. Komissio soveltaa tässä tiedonannossa vahvistettuja periaatteita kaikkiin sille ilmoitettuihin tukihankkeisiin, ja se tekee päätöksen niistä kyseisten periaatteiden mukaisesti, vaikka hankkeista olisi ilmoitettu jo ennen 31 päivää tammikuuta 2012.
69. Komissio soveltaa tässä tiedonannossa vahvistettuja periaatteita sääntöjenvastaiseen tukeen, josta se tekee päätöksen 31 päivän tammikuuta 2012 jälkeen, vaikka tuki olisi

myönnetty jo ennen kyseistä päivämäärää. Kun tuki on myönnetty ennen 31 päivää tammikuuta 2012, tämän tiedonannon 14, 19, 20, 24, 39 ja 60 kohdassa vahvistettuja periaatteita ei kuitenkaan sovelleta.

6. AIHEELLISET TOIMENPITEET

70. Komissio ehdottaa SEUT-sopimuksen 108 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna aiheellisina toimenpiteinä, että jäsenvaltiot julkaisevat luettelon nykyisistä julkisesta palvelusta maksettavaa korvausta koskevista tukiohjelmista, jotka on saatettava tämän tiedonannon mukaisiksi, 31 päivään tammikuuta 2013 mennessä, ja että ne saattavat kyseiset tukiohjelmat tämän tiedonannon mukaisiksi 31 päivään tammikuuta 2014 mennessä.
71. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle vahvistus ehdotettujen aiheellisten toimenpiteiden hyväksymisestä 29 päivään helmikuuta 2012 mennessä. Jos komissio ei saa vahvistusta, se katsoo, ettei kyseinen jäsenvaltio hyväksy ehdotettuja toimenpiteitä.

KOMISSION TIEDONANTO

Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseen myönnettävästä vähämerkityksisestä tuesta annettavan komission asetuseronnoksen sisällön hyväksymisestä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2012/C 8/04)

Komissio hyväksyi 20. joulukuuta 2011 luonnoksen komission asetukseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnettävään vähämerkityksiseen tukeen. Asetuseronnos on tämän tiedonannon liitteenä. Asetuseronnosta koskevaan julkiseen kuulemiseen voi osallistua kuukauden ajan tämän tiedonannon julkaisemisesta.

LIITE

LUONNOS: KOMISSION ASETUS (EU) N:o .../...

annettu 20 päivänä joulukuuta 2011,

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnettävään vähämerkityksiseen tukeen

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,on julkaissut tämän asetuksen luonnoksen ⁽²⁾,

on kuullut neuvoo-antavaa valtioneuvoston komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 994/98 annetaan komissiolle valtuudet säätää asetuksella enimmäismäärästä, jonka alle jäävien tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrättyjä perusteita, minkä vuoksi näihin tukitoimenpiteisiin ei sovelleta SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdassa määrättyä ilmoitusmenettelyä.
- (2) Mainitun asetuksen perusteella komissio antoi 15 päivänä joulukuuta 2006 asetuksen (EY) N:o 1998/2006 ⁽³⁾ perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen. Asetuksessa tuen enimmäismääräksi vahvistetaan 200 000 EUR tuensaajaa kohti kolmen verovuoden aikana.
- (3) Komission kokemus valtioneuvoston sääntöjen soveltamisesta SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaviin yrityksiin on osoittanut, että enimmäismäärä, jonka alapuolella voidaan katsoa, että tällaisille yrityksille myönnettyt tuet eivät vaikuta jäsenvaltioiden väliseen

kauppaan ja/tai vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua, voi joissakin tapauksissa poiketa asetuksessa (EY) N:o 1998/2006 säädetyistä yleisistä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärästä. Ainakin eräät tällaisista eduista ovat todennäköisesti korvausta ylimääräisistä kustannuksista, joita yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta aiheutuu. Lisäksi monia yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviksi palveluiksi luokiteltuja toimintoja tuotetaan maantieteellisesti rajoitetulla alueella. Sen vuoksi on tarkoituksenmukaista ottaa asetuksen (EY) N:o 1998/2006 rinnalle käyttöön asetus, joka sisältää erityiset vähämerkityksistä tukea koskevat säännöt, joita sovelletaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaviin yrityksiin.

- (4) Komission kokemusten perusteella yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnetyn tuen ei pitäisi katsoa vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja/tai vääristävän tai uhkaavan vääristää kilpailua, jos tuensaajayritykselle yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvistä palveluista myönnetyn tuen kokonaismäärä on enintään 500 000 EUR kolmen verovuoden jaksolla.
- (5) Kun otetaan huomioon maatalouden alkutuotannon, kalastuksen ja vesiviljelyn aloilla sovellettavat erityiset säännöt ja riski, että kyseisillä aloilla tässä asetuksessa säädettyjä pienemmätkin tukimäärät saattavat täyttää SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteet, tätä asetusta ei pitäisi soveltaa kyseisiin aloihin. Tämä ei koske toimenpiteitä, joita myönnetään kalatalousalalla toimiville yrityksille, jotka tuottavat yleishyödyllisiä, muita kuin kalataloustuotteita koskevia palveluja, esimerkiksi roskien keräys merellä. Jotta voitaisiin ottaa huomioon maanteiden rahti- ja matkustajaliikenteen alalla toimivien yritysten pieni koko ja alan ylikapasiteetti sekä maanteiden ruuhkautumista ja rahtiliikennettä koskevat liikennepoliittikan tavoitteet, maanteiden rahtiliikennettä toisen lukuun harjoittaville yrityksille rahdinkuljetusajoneuvojen hankintaa varten myönnettävä tuki olisi jätettävä soveltamisalan ulkopuolelle. Tämä ei aseta kyseenalaiseksi muiden unionin välineiden kuin tämän asetuksen ilmentämää komission myönteistä suhtautumista puhtaille ja ympäristöystävällisille ajoneuvoille myönnettävään valtioneuvoston tukeen. Kilpailukyvyttömiä kivihiilikaivosten sulkemisen helpottamiseksi annettavasta valtioneuvoston päätöksestä 10 päivänä joulukuuta 2010 annetun neuvoston päätöksen (EY) N:o 2010/787/EU ⁽⁴⁾ vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa kivihiilialaan.

⁽¹⁾ EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.⁽²⁾ EUVL C 8, 11.1.2012, s. 23.⁽³⁾ EUVL L 379, 28.12.2006, s. 5.⁽⁴⁾ EUVL L 336, 21.12.2010, s. 24.

- (6) Koska maataloustuotteiden ja muiden tuotteiden jalostuksessa ja markkinoille saattamisessa on yhtäläisyyksiä, tätä asetusta olisi sovellettava maataloustuotteiden jalostukseen ja markkinoille saattamiseen, jos tietyt edellytykset täyttyvät. Jalostukseksi tai markkinoille saattamiseksi ei tässä yhteydessä olisi katsottava maatilatoimintaa, joka on tarpeen tuotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten – esimerkiksi viljan korjuuta, leikkuuta ja puintia tai kananmunien pakkaamista – eikä ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille.
- (7) Euroopan unionin tuomioistuin on todennut, että silloin kun unioni on päättänyt tiettyä maatalouden alaa koskevan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönotosta, jäsenvaltioiden on pidätyttävä kaikista sellaisista toimenpiteistä, jotka saattaisivat vaarantaa tämän järjestelyn tai joilla siitä poikettaisiin. Tämän vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa tukeen, jonka määrä vahvistetaan ostettujen tai markkinoille saatettujen tuotteiden hinnan tai määrän mukaan. Sitä ei myöskään pitäisi soveltaa vähämerkityksiseen tukeen, johon liittyy velvoite jakaa tuki alkutuottajien kanssa.
- (8) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa vähämerkityksiseen viennitukseen tai vähämerkityksiseen tukeen, jolla suositaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella.
- (9) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa ⁽¹⁾ tarkoitettuihin vaikeuksissa oleviin yrityksiin.
- (10) Tukitoimenpidettä, joka ylittää vähämerkityksiseen valtiontukeen sovellettavan enimmäismäärän, ei pitäisi voida jakaa useisiin pieniin osiin, jotta kyseisiin osiin voitaisiin soveltaa tätä asetusta.
- (11) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea koskevien periaatteiden mukaisesti vähämerkityksinen tuki olisi katsottava myönnettyksi sillä hetkellä, kun yritykselle myönnetään laillinen oikeus tukeen asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla.
- (12) Jotta vältetään unionin eri rahoitusvälineissä vahvistettujen tuen enimmäisintensiteettien kiertäminen, samoihin tukikelpoihin kustannuksiin ei pitäisi voida antaa vähämerkityksistä tukea valtiontuen lisäksi, mikäli tällainen tuen kasautuminen johtaisi tuki-intensiteettiin, joka ylittää ryhmäpoikkeusasetuksessa tai komission tekemässä päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuki-intensiteetin.
- (13) Tämän asetuksen ei pitäisi rajoittaa asetuksen (EY) N:o 1998/2006 soveltamista yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaviin yrityksiin. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti soveltaa joko tätä asetusta tai asetusta (EY) N:o 1998/2006 yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseen myönnettävään tukeen.
- (14) Unionin tuomioistuin on asiassa Altmark antamassaan tuomiossa ⁽²⁾ vahvistanut kriteerit, joiden perusteella määritetään, milloin yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tarjoamisesta maksettava korvaus ei ole valtiontukea. Joka tapauksessa tämän asetuksen mukainen vähämerkityksinen tuki ei kuitenkaan saa kasautua samasta palvelusta maksettavan korvauksen kanssa riippumatta siitä, onko se Altmark-tuomion mukaista valtiontukea vai ei. Tämän vuoksi tukitoimenpiteet kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan vain, jos korvauksen koko määrä, riippumatta siitä, onko se valtiontukea vai ei, ei ylitä tässä asetuksessa säädettyä enimmäismäärää.
- (15) Selvyyden ja asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava selvä raja-arvo myös sellaisia tapauksia varten, joissa tuki myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, esimerkiksi lainana tai pääomasijoituksena. Valtiontukisääntöjen yhdenmukaisen, avoimen ja yksinkertaisen soveltamisen varmistamiseksi tätä raja-arvoa olisi voitava soveltaa riippumatta toimenpiteen erityispiirteistä eikä sen pitäisi edellyttää laskelmia. Näin ollen muussa muodossa kuin avustuksena myönnettävään tukeen olisi sovellettava tätä asetusta vain, jos yritykselle maksettava tukimäärä on enintään 500 000 EUR. Jos tuki myönnetään takauksena, tätä asetusta olisi sovellettava vain, jos lainan taattu osuus on enintään 500 000 EUR.
- (16) Komission velvollisuutena on varmistaa, että valtiontukisääntöjä noudatetaan ja että erityisesti vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen mukaisesti myönnetty tuki täyttää sille asetetut edellytykset. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun yhteistyöperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi edistettävä tämän tehtävän suorittamista ottamalla käyttöön tarvittavat välineet sen varmistamiseksi, ettei yhdelle yritykselle yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ylitä sallittua enimmäismäärää. Tämän vuoksi ja asetuksen (EY) N:o 1998/2006 sisältämien tuen kasautumista koskevien säännösten noudattamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden on vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen nojalla myöntäessään ilmoitettava kyseiselle yritykselle tuen määrästä ja sen vähämerkityksisestä luonteesta viittaamalla tähän asetukseen. Lisäksi jäsenvaltion olisi ennen tällaisen tuen myöntämistä saatava yritykseltä ilmoitus muusta tämän asetuksen tai

⁽¹⁾ EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽²⁾ Asia C-280/00, Altmark Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, ja Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, Kok. 2003, s. I-7747.

asetuksen (EY) N:o 1998/2006 nojalla asianomaisen verovuoden ja kahden sitä edeltävän verovuoden aikana saadusta vähämerkityksisestä tuesta. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltiolla olisi oltava mahdollisuus varmistaa enimmäismäärän noudattaminen keskusrekisterin avulla.

- (17) Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita julkisia hankintoja koskevan unionin lainsäädännön ja SEUT-sopimuksesta tai alakohtaisesta unionin lainsäädännöstä johtuvien lisävaatimusten soveltamista.
- (18) Tätä asetusta olisi sovellettava tukeen, jota on myönnetty ennen sen voimaantuloa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tarjoaville yrityksille,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan tukeen, jota myönnetään SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille.
2. Tätä asetusta ei sovelleta:
 - a) neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluville kalastus- ja vesiviljelyalalla toimiville yrityksille myönnettyyn tukeen;
 - b) SEUT-sopimuksen liitteessä I lueteltujen maataloustuotteiden alkutuotannon alalla toimiville yrityksille myönnettyyn tukeen;
 - c) SEUT-sopimuksen liitteessä I lueteltujen maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoille saattamisen alalla toimiville yrityksille myönnettyyn tukeen seuraavissa tapauksissa:
 - i) kun tuen määrä on vahvistettu alkutuottajilta ostettujen tai kyseisten yritysten markkinoille saattamien tuotteiden hinnan tai määrän mukaan;
 - ii) kun tuen ehtona on, että sen pitää siirtyä osittain tai kokonaan alkutuottajille;
 - d) kolmansiin maihin tai jäsenvaltioihin suuntautuvaan vientiin myönnettyyn tukeen eli tukeen, joka liittyy välittömästi viennimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;
 - e) tukeen, jolla suositetaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella;
 - f) päätöksessä 2010/787/EU määritellyille kivihiihialalla toimiville yrityksille myönnettyyn tukeen;

g) tukeen maanteiden tavarakuljetuksiin tarkoitettujen ajoneuvojen hankintaa varten yrityksille, jotka suorittavat maanteiden tavarakuljetuksia toisten lukuun;

h) vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettyyn tukeen.

3. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'maataloustuotteilla' SEUT-sopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, lukuun ottamatta kalastustuotteita;
- b) 'maataloustuotteiden jalostamisella' maataloustuotteen käsittelyä niin, että myös käsittelyn tuloksena saatava tuote on maataloustuote, lukuun ottamatta maatilatoimintaa, joka on tarpeen eläin- tai kasvituotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten;
- c) 'maataloustuotteiden markkinoille saattamisella' tavaran pitämistä tai esille panemista myyntiä varten, myytäväksi tarjoamista, toimittamista tai muulla tavoin markkinoille saattamista lukuun ottamatta ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille alkutuottajan toimesta tai tuotteen valmistamista tällaista ensimyyntiä varten. Alkutuottajan suorittama tuotteen myynti loppukäyttäjälle katsotaan markkinoille saattamiseksi, jos se tapahtuu erillisissä, kyseiseen tarkoitukseen varatuissa tiloissa.

2 artikla

Vähämerkityksinen tuki

1. Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnettävän tuen ei katsota täyttävän kaikkia SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita eikä siihen näin ollen sovelleta SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta, jos se täyttää tässä asetuksessa vahvistetut edellytykset.
2. Tukitoimenpiteisiin voidaan soveltaa tätä asetusta vain, jos yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottavalle yritykselle myönnetyn tuen kokonaismäärä on enintään 500 000 euroa kolmen verovuoden jaksolla.
3. Kun tuki myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, esimerkiksi lainoina tai pääomasijoituksina, siihen voidaan soveltaa tätä asetusta vain, jos yritykselle maksettava määrä ei ylitä 2 kohdassa säädettyä enimmäismäärää. Jos tuki myönnetään takauksena, lainan taattu osuus ei saa ylittää kyseistä enimmäismäärää.
4. Kun yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottavalle yritykselle myönnetyn tuen kokonaismäärä ylittää 2 kohdassa säädetyn enimmäismäärän, kyseiseen tukeen ei voida soveltaa tätä asetusta, ei edes siihen osaan korvausta, joka ei ylitä enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa tähän asetukseen ei voida vedota kyseisen tukitoimenpiteen osalta.
5. Samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin ei voida antaa vähämerkityksistä tukea valtiontuen lisäksi, mikäli tällainen tuen kasautuminen johtaisi tuki-intensiteettiin, joka ylittää ryhmäpoikkeusasetuksessa tai komission tekemässä päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan säädetyn tuki-intensiteetin.

⁽¹⁾ EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22.

6. Tämän asetuksen nojalla myönnettävä vähämerkityksinen tuki saa kasautua asetuksen (EY) N:o 1998/2006 nojalla myönnettävän tuen kanssa tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa vahvistettuun enimmäismäärään saakka. Tämän asetuksen mukainen vähämerkityksinen tuki ei kuitenkaan saa kasautua minäkään samasta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta maksettavan korvauksen kanssa riippumatta siitä, onko se valtiontukea vai ei.

3 artikla

Seuranta

1. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää yritykselle vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen nojalla, sen on ilmoitettava kyseiselle yritykselle kirjallisesti aiotusta tuen määrästä (bruttoavustusekvivalenttina ilmaistuna), yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta, jonka osalta sitä myönnetään, ja siitä, että se on luonteeltaan vähämerkityksistä. Sen on viitattava suoraan tähän asetukseen, mainittava sen nimi ja tiedot sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jos vähämerkityksistä tukea myönnetään tämän asetuksen nojalla eri yrityksille osana tuki-ohjelmaa ja yrityksille myönnetään ohjelmassa erisuuruisia yksittäisiä tukia, kyseinen jäsenvaltio voi täyttää edellä mainitun velvollisuuden ilmoittamalla yrityksille kiinteän määrän, joka vastaa ohjelmassa myönnettävää tuen enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa kiinteää määrää käytetään määrittettäessä, onko 2 artiklan 2 kohdassa vahvistettua enimmäismäärää noudatettu. Ennen tuen myöntämistä jäsenvaltion on myös saatava kyseiseltä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottavalta yritykseltä kirjallisessa tai sähköisessä muodossa ilmoitus kaikesta muusta sille tämän asetuksen tai asetuksen (EY) N:o 1998/2006 nojalla kahden edeltävän verovuoden ja kulu- van verovuoden aikana myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta.

Jäsenvaltio saa myöntää uuden vähämerkityksisen tuen tämän asetuksen nojalla vasta varmistuttuaan siitä, ettei tuen myöntäminen nosta kyseiselle yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottavalle yritykselle tämän asetuksen nojalla myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärää yli 2 artiklan 2 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän ja että 2 artiklan 6 kohdassa säädettyjä kasautumista koskevia sääntöjä noudatetaan.

2. Jos jäsenvaltio on perustanut vähämerkityksisen tuen keskusrekisterin, joka sisältää täydelliset tiedot kaikesta vähämerkityksisestä tuesta, jota viranomaiset ovat myöntäneet kyseisessä

jäsenvaltiossa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tarjoaville yrityksille, kyseiseen jäsenvaltioon ei sovelleta 1 kohtaa.

3. Jäsenvaltioiden on tallennettava ja koottava kaikki tämän asetuksen soveltamista koskevat tiedot. Näihin tallenteisiin on sisällyttävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tämän asetuksen edellytyksiä on noudatettu. Yksittäistä vähämerkityksistä tukea koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen verovuoden ajan tuen myöntämispäivästä. Vähämerkityksisen tuen ohjelmaa koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, jolloin viimeinen yksittäinen tuki myönnetään ohjelmasta. Asianomaisen jäsenvaltion on kirjallisesta pyynnöstä toimitettava komissiolle 20 työpäivän kuluessa tai pyynnössä mahdollisesti vahvistetun pidemmän ajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tämän asetuksen edellytyksiä noudatettu, erityisesti yksittäisen yrityksen tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 1998/2006 nojalla saaman vähämerkityksisen tuen kokonaismäärää.

4 artikla

Siirtymäsäännökset

Tätä asetusta sovelletaan ennen sen voimaantuloa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseen myönnettyyn tukeen, jos tuki täyttää 1 ja 2 artiklassa säädetty edellytykset. Komissio tarkastelee yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseen myönnettyjä tukia, jotka eivät täytä kyseisiä edellytyksiä, asiaa koskevien päätösten, puitteiden, suuntaviivojen ja tiedonantojen mukaisesti.

Tämän asetuksen voimassaoloajan päättyessä tämän asetuksen edellytykset täyttävä mahdollinen vähämerkityksinen tuki voidaan panna täytäntöön vielä kuuden kuukauden ajan.

5 artikla

Voimaantulo ja voimassaoloaika

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2018.

Komissio aikoo tarkastella tätä asetusta uudelleen, kun sen voimaantulosta on kulunut viisi vuotta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 2011.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

10. tammikuuta 2012

(2012/C 8/05)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,2808	AUD	Australian dollaria	1,2379
JPY	Japanin jeniä	98,39	CAD	Kanadan dollaria	1,3021
DKK	Tanskan kruunua	7,4355	HKD	Hongkongin dollaria	9,9471
GBP	Englannin punttaa	0,82820	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,6098
SEK	Ruotsin kruunua	8,8120	SGD	Singaporin dollaria	1,6506
CHF	Sveitsin frangia	1,2136	KRW	Etelä-Korean wonia	1 478,49
ISK	Islannin kruunua		ZAR	Etelä-Afrikan randia	10,3390
NOK	Norjan kruunua	7,6555	CNY	Kiinan juan renminbiä	8,0858
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	HRK	Kroatian kunaa	7,5325
CZK	Tšekin korunaa	25,785	IDR	Indonesian rupiaa	11 722,29
HUF	Unkarin forinttia	312,31	MYR	Malesian ringgitiä	4,0127
LTL	Liettuan litiä	3,4528	PHP	Filippiinien pesoa	56,335
LVL	Latvian latia	0,6981	RUB	Venäjän ruplaa	40,3900
PLN	Puolan zlotya	4,4626	THB	Thaimaan bahtia	40,512
RON	Romanian leuta	4,3620	BRL	Brasilian realia	2,3030
TRY	Turkin liiraa	2,3921	MXN	Meksikon pesoa	17,3805
			INR	Intian rupiaa	66,3390

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

Ilmoitus Euroopan unionin hyvän käytännön oppaista

(2012/C 8/06)

Elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea päätti arvioinnin perusteella, että seuraavien Euroopan unionin hyvän käytännön oppaiden otsikot ja viitetiedot julkaistaan elintarvikehygieniasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004 9 artiklan mukaisesti ⁽¹⁾.

Otsikko: Guide to good manufacturing practice for "liquid, concentrated, frozen and dried egg products" used as food ingredients (non-ready to eat egg products) (Elintarvikkeiden ainesosina käytettäviä "nestemäisiä, tiivistettyjä, pakastettuja ja kuivattuja munavalmisteita" (muuta kuin syömävalmiita munavalmisteita) koskeva hyvän tuotantokäytännön opas)

Laatija: European Egg Processors Association (EEPA) (Euroopan munanjalostajien liitto (EEPA))

Viite: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/hygienelegislation/good_practice_en.htm

Otsikko: Yhteisön hyvien hygieniakäytäntöjen opas koskien nuorikkojen kasvatusta ja munivia parvia

Laatija: Committee of Professional Agricultural Organisations and General Confederation of Agricultural Cooperatives in the European Union (COPA-COGECA), European Union of wholesale with eggs, egg products, poultry and game (EUWEP) (Euroopan unionin maataloustuottajien ja maatalousosuuskuntien keskusjärjestö (COPA-COGECA), Euroopan unionin munien, munavalmisteiden, siipikarjan ja riistan tukkukaupan liitto (EUWEP))

Viite: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/salmonella/impl_reg_en.htm

Otsikko: Guide to Good Hygiene Practice for the Prevention and Control of Pathogenic Microorganisms with particular Reference to *Salmonella* in *Gallus gallus* (Broilers) reared for meat on farms, and during catching, loading and transport (Hyvän hygieniakäytännön opas patogeenisten mikro-organismien, erityisesti lihantuotantoon kasvatettavassa *Gallus gallus* -lajissa (broilereissa) esiintyvän *Salmonellan* ehkäisemistä ja valvontaa varten maataloilla sekä kiinniottamisen, lastauksen ja kuljetuksen aikana)

Laatija: Committee of Professional Agricultural Organisations and General Confederation of Agricultural Cooperatives in the European Union (COPA-COGECA), Association of Poultry Processors and Poultry Trade in the EU (AVEC) (Euroopan unionin maataloustuottajien ja maatalousosuuskuntien keskusjärjestö (COPA-COGECA), EU:n siipikarjan jalostajien ja kauppiaiden liitto (AVEC))

Viite: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/salmonella/impl_reg_en.htm

Otsikko: Community Guide to Good Practice for Hygiene and the application of the HACCP principles in the production of natural sausage casings (Makkaran luonnonkuorten tuotantoon liittyviä hyviä hygieniakäytäntöjä ja HACCP-järjestelmän soveltamista koskeva yhteisön opas)

Laatija: European Natural Sausage Casings Association (ENSCA) (Euroopan makkaroiden luonnonkuorten tuottajien järjestön (ENSCA))

Viite: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/hygienelegislation/good_practice_en.htm

⁽¹⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1.

JÄSENVALTIOIDEN TIEDOTTEET

Jäsenvaltioiden toimittama tiivistelmä EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta kalastustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtioneuvoston annettua komission asetuksen (EY) N:o 736/2008 mukaisesti myönnettystä valtiontuesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2012/C 8/07)

Tuen N:o: SA.33146 (11/XF)

Jäsenvaltio: Ranska

Tuen myöntävä viranomainen: FranceAgriMer, établissement national des produits de l'agriculture et de la mer.

Tapauskohtaista tukea saaneen yrityksen nimi: Tuottajaorganisaatiot

Oikeusperusta:

- Article 75 de la loi n° 1312/2003 du 30 décembre 2003 de finances rectificatives pour 2003.
- Article 17 du règlement (CE) n° 736/2008 de la Commission du 22 juillet 2008 relatif à l'application des articles 87 et 88 du traité CE aux aides d'État accordées aux petites et moyennes entreprises actives dans la production, la transformation et la commercialisation de produits de la pêche.
- Article 37 n) du règlement (CE) n° 1198/2006 du Conseil du 27 juillet 2006 relatif au Fonds européen pour la pêche.

Myönnetyn tapauskohtaisen tuen määrä:

- 2 miljoonaa euroa vuonna 2012
- 1,3 miljoonaa euroa vuonna 2013
- 0,7 miljoonaa euroa vuonna 2014

Tuen enimmäisintensiteetti: 60 %

Täytäntöönpanopäivä: 2012

Yksittäisen tuen kesto (viimeisen erän arvioitu maksupäivä): Tuen jäännöserän maksatuspyyntö on esitettävä viimeistään 31. joulukuuta 2015.

Tuen tarkoitus: Tuottajaorganisaatioiden rakenneuudistuksen tukeminen

Käytetty artikla: Perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta kalastustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kau-

pan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtioneuvoston annettua komission asetuksen (EY) N:o 736/2008 17 artikla

Kyseessä oleva toiminta: Kalastus ja vesiviljely

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

FranceAgriMer, établissement national des produits de l'agriculture et de la mer
12 rue Henri Rol-Tanguy
TSA 20002
93555 Montreuil-sous-Bois Cedex
FRANCE

Internet-osoite, josta löytyy edellytykset, joilla tapauskohtainen tuki voidaan myöntää tukiohjelman ulkopuolella:

<http://agriculture.gouv.fr/europe-et-international>

Perustelut:

Tuen tarkoituksena on tukea tuottajaorganisaatioiden rakenneuudistusta OFIMERia (korvattu 1. huhtikuuta 2009 alkaen FranceAgrimerillä, joka jatkaa aiemman laitoksen kaikkia toimia) koskevasta verosta saatavilla kansallisilla määrärahoilla.

Poikkeusasetuksen käyttö on perusteltua kahdesta syystä:

- toisaalta OFIMERia koskevasta veronluonteisesta maksusta tehdyssä komission valtioneuvoston päätöksessä N 544/03 (Taxe parafiscale affectée à l'OFIMER) ei säädetä tämän tyyppisestä rahoituksesta yleistä etua koskeviin rakenteellisiin toimiin, koska kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineessä (KOR) ei määrätä rakenneuudistustoimiin osallistumisesta. Osallistuminen on sisällytetty komission päätöksen jälkeen Euroopan kalatalousrahastosta 27 päivänä heinäkuuta 2006 annettua asetuksen (EY) N:o 1198/2006 37 artiklan n alakohtaan,
- toisaalta Euroopan kalatalousrahastosta annettua asetuksen (EY) N:o 1198/2006 toimenpiteen 3-1 käyttö (37 artikla) ei ole rahoitusyryistä mahdollista, kun otetaan huomioon vastaavien talousarvio määrärahojen merkittävä käyttöaste sekä Euroopan kalatalousrahaston muiden toimenpiteiden ja toimintalinjojen määrärahojen käyttöasteet ja näkymät, jotka rajoittavat rahoitusmallin uudelleenjärjestely- ja tarkistusmahdollisuuksia.

Hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/22/EY 3 artiklan 2 kohdan mukainen Alankomaiden kuningaskunnan talous-, maatalous- ja innovaatioministerin tiedonanto

(2012/C 8/08)

Talousministeri ilmoittaa vastaanottaneensa lupahakemuksen hiilivetyjen etsimiseksi loholla H16, jonka sijainti ilmenee kaivosasetuksen (Mijnbouwregeling, Staatscourant, 2002, nro 245) liitteessä 3 olevasta kartasta.

Talous-, maatalous- ja innovaatioministeri pyytää otsikossa mainitun direktiivin ja kaivoslain (Mijnbouwwet, Staatsblad 2002, nro 542) 15 pykälän mukaisesti jättämään kilpailevia lupahakemuksia, jotka koskevat hiilivetyjen etsintää Alankomaiden mannerjalustan loholla H16.

Luvan myöntämisvaltuudet on annettu talous-, maatalous- ja innovaatioministerille. Edellä mainitun direktiivin 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 6 artiklan 2 kohdassa mainitut perusteet, edellytykset ja vaatimukset on otettu huomioon kaivoslaissa (Staatsblad 2002, nro 542).

Hakemuksia voi jättää 13 viikon ajan siitä, kun tämä tiedonanto on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, seuraavaan osoitteeseen:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Määräajan päättymisen jälkeen jätettyjä hakemuksia ei oteta huomioon.

Lupahakemuksia koskevat päätökset tehdään 12 kuukauden kuluessa määräajan päättymisestä.

Lisätietoja saa puhelimitse seuraavasta numerosta: +31 703797762 (yhteyshenkilö: E. J. Hoppel).

Hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/22/EY 3 artiklan 2 kohdan mukainen Alankomaiden kuningaskunnan talous-, maatalous- ja innovaatioministerin tiedonanto

(2012/C 8/09)

Talousministeri ilmoittaa vastaanottaneensa lupahakemuksen hiilivetyjen etsimiseksi lohkolla G18, jonka sijainti ilmenee kaivosasetuksen (Mijnbouwregeling, Staatscourant 2002, nro 245) liitteessä 3 olevasta kartasta

Talous-, maatalous- ja innovaatioministeri pyytää otsikossa mainitun direktiivin ja kaivoslain (Mijnbouwwet, Staatsblad 2002, nro 542) 15 pykälän mukaisesti jättämään kilpailevia lupahakemuksia, jotka koskevat hiilivetyjen etsintää Alankomaiden mannerjalustan lohkolla G18.

Luvan myöntämisvaltuudet on annettu talous-, maatalous- ja innovaatioministerille. Edellä mainitun direktiivin 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 6 artiklan 2 kohdassa mainitut perusteet, edellytykset ja vaatimukset on otettu huomioon kaivoslaissa (Staatsblad 2002, nro 542).

Hakemuksia voi jättää 13 viikon ajan siitä, kun tämä tiedonanto on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, seuraavaan osoitteeseen:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Määräajan päättymisen jälkeen jätettyjä hakemuksia ei oteta huomioon.

Lupahakemuksia koskevat päätökset tehdään 12 kuukauden kuluessa määräajan päättymisestä.

Lisätietoja saa puhelimitse seuraavasta numerosta: +31 703797762 (yhteyshenkilö: E. J. Hoppel).

Hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/22/EY 3 artiklan 2 kohdan mukainen Alankomaiden kuningaskunnan talous-, maatalous- ja innovaatioministerin tiedonanto

(2012/C 8/10)

Talous-, maatalous- ja innovaatioministeri ilmoittaa vastaanottaneensa lupahakemuksen hiilivetyjen etsimiseksi lohkokolla M3, jonka sijainti ilmenee kaivosasetuksen (Mijnbouwregeling, Staatscourant 2002, nro 245) liitteessä 3 olevasta kartasta.

Talous-, maatalous- ja innovaatioministeri pyytää otsikossa mainitun direktiivin ja kaivoslain (Mijnbouwregeling, Staatsblad 2002, nro 542) 15 pykälän mukaisesti jättämään kilpailevia lupahakemuksia, jotka koskevat hiilivetyjen etsintää Alankomaiden mannerjalustan lohkokolla M3.

Luvan myöntämisvaltuudet on annettu talous-, maatalous- ja innovaatioministerille. Edellä mainitun direktiivin 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 6 artiklan 2 kohdassa mainitut perusteet, edellytykset ja vaatimukset on otettu huomioon kaivoslaissa (Mijnbouwregeling, Staatsblad 2002, nro 542).

Hakemuksia voi jättää 13 viikon ajan siitä, kun tämä tiedonanto on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, seuraavaan osoitteeseen:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Määräajan päättymisen jälkeen jätettyjä hakemuksia ei oteta huomioon.

Lupahakemuksia koskevat päätökset tehdään 12 kuukauden kuluessa määräajan päättymisestä.

Lisätietoja saa puhelimitse seuraavasta numerosta: +31 703797762 (yhteyshenkilö E. J. Hoppel).

Hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/22/EY 3 artiklan 2 kohdan mukainen Alankomaiden kuningaskunnan talous-, maatalous- ja innovaatioministerin tiedonanto

(2012/C 8/11)

Talous-, maatalous- ja innovaatioministeri ilmoittaa vastaanottaneensa lupahakemuksen hiilivetyjen etsimiseksi lohkokalla N1, jonka sijainti ilmenee kaivosasetuksen (Mijnbouwregeling, Staatscourant 2002, nro 245) liitteessä 3 olevasta kartasta.

Talous-, maatalous- ja innovaatioministeri pyytää otsikossa mainitun direktiivin ja kaivoslain (Mijnbouwregeling, Staatsblad 2002, nro 542) 15 pykälän mukaisesti jättämään kilpailevia lupahakemuksia, jotka koskevat hiilivetyjen etsintää Alankomaiden mannerjalustan lohkokalla N1.

Luvan myöntämisvaltuudet on annettu talous-, maatalous- ja innovaatioministerille. Edellä mainitun direktiivin 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 6 artiklan 2 kohdassa mainitut perusteet, edellytykset ja vaatimukset on otettu huomioon kaivoslaissa (Mijnbouwregeling, Staatsblad 2002, nro 542).

Hakemuksia voi jättää 13 viikon ajan siitä, kun tämä tiedonanto on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, seuraavaan osoitteeseen:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Määräajan päättymisen jälkeen jätettyjä hakemuksia ei oteta huomioon.

Lupahakemuksia koskevat päätökset tehdään 12 kuukauden kuluessa määräajan päättymisestä.

Lisätietoja saa puhelimitse seuraavasta numerosta: +31 703797762 (yhteyshenkilö E. J. Hoppel).

Jäsenvaltion toimittamat tiedot EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta kalastustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen annetun komission asetuksen (EY) N:o 736/2008 mukaisesti myönnettystä valtiontuesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2012/C 8/12)

Tuen N:o: SA.33387 (11/XF)

Tuen tarkoitus: Eläinten terveyteen liittyvät toimenpiteet Valencian alueen kalanviljelylaitoksissa

Jäsenvaltio: Espanja

Ilmoitetaan käytetty artikla (8–24 artiklasta): 14 artikla – Tuki eläinten terveyttä koskeviin toimenpiteisiin

Tuen myöntävä alue/viranomainen: Comunitat Valenciana

Kyseessä oleva toiminta: Kalanviljelylaitokset

Tukiohjelman nimike tai tapauskohtaista tukea saavan yrityksen nimi: Ayudas a explotaciones de piscicultura (Vesiviljelyalan yrityksille myönnettävät tuet)

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Oikeusperusta: Resolución de 4 de mayo de 2011, de la Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación, por la que se adjudican a AGROALIMED determinadas tareas en explotaciones de piscicultura.

Conselleria de Agricultura Pesca y Alimentación
C/ Amadeo de Saboya, 2
46410 Valencia
ESPAÑA

Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn tapauskohtaisen tuen kokonaismäärä:
20 000 EUR

Internetosoite:

http://www.agricultura.gva.es/web/c/document_library/get_file?uuid=d9ffb5e3-e479-44fb-894e-8b6b3a2b234d&groupId=16

Tuen enimmäisintensiteetti: 100 %

Voimaantulopäivä: Heti julkaisemisen jälkeen

Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto (enintään 30 kesäkuuta 2014 asti); ilmoitetaan: Talousarvioon sisältyvän vuosittaisen maksun viimeinen neljännes

Perustelut: Kalanviljelyn erityispiirteiden vuoksi kalanviljelylaitoksia kehoitetaan toteuttamaan useita ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä eläinten terveyden ja kansanterveyden varmistamiseksi. Tuen kohteena olevat toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 736/2008 14 artiklan (Tuki eläinten terveyttä koskeviin toimenpiteisiin) mukaisia, ja niiden tarkoituksena on vuoden 2011 eläinten terveyttä koskevan suunnitelman täytäntöönpano.

TILAUSHINNAT 2012 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 310 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	840 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

